

2020

10'UNCU MEVLÂNÂ ŞİİR ŞÖLENİ ŞİİR SEÇKİSİ

2020

10'UNCU MEVLÂNÂ ŞİİR ŞÖLENİ ŞİİR SEÇKİSİ

•A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ •AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN •ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN ŞARKDEMİR •HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ •KAMİL UĞURLU •KENAN ÇAĞAN
•M. ALİ KÖSEOĞLU •MEHMET SOLAK •MEVLÂNÂ İDRİS •MUSTAFA UÇURUM OSMAN ÖZBAHÇE •SÜMEYYE BETÜL •VURAL KAYA •YAVUZ ALTINIŞIK •A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ •AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN
•ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN ŞARKDEMİR •HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ •KAMİL UĞURLU •KENAN ÇAĞAN •M. ALİ KÖSEOĞLU •MEHMET SOLAK •MEVLÂNÂ İDRİS •MUSTAFA UÇURUM OSMAN ÖZBAHÇE
•SÜMEYYE BETÜL •VURAL KAYA •YAVUZ ALTINIŞIK •A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ •AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN •ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN ŞARKDEMİR •HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ
•KAMİL UĞURLU •KENAN ÇAĞAN •M. ALİ KÖSEOĞLU •MEHMET SOLAK •MEVLÂNÂ İDRİS •MUSTAFA UÇURUM OSMAN ÖZBAHÇE •SÜMEYYE BETÜL •VURAL KAYA •YAVUZ ALTINIŞIK •A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ
•AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN •ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN ŞARKDEMİR •HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ •KAMİL UĞURLU •KENAN ÇAĞAN •M. ALİ KÖSEOĞLU •MEHMET SOLAK •MEVLÂNÂ İDRİS
•MUSTAFA UÇURUM OSMAN ÖZBAHÇE •SÜMEYYE BETÜL •VURAL KAYA •YAVUZ ALTINIŞIK •A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ •AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN •ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN

www.karatay.bel.tr / www.tyb.konya.com

ISBN: 978-605-7813-48-0

9 786057 813480

www.karatay.bel.tr / www.tyb.konya.com

10'uncu Geleneksel
MEVLÂNÂ
ŞİİR ŞÖLENİ

Şiir Seçkisi

2020

Geleneksel 10. MEVLÂNÂ ŞİİR ŞÖLENİ'nin -şiir seçkisi kitabı da dahil olmak üzere- hazırlıkları salgının etkisini yitireceği öngörülen Ağustos ayında Mevlânâ Dergâhı Gül Bahçesinde yapılacak şekilde tamamlanmıştı. Ancak, salgının daha da artması nedeniyle şöleni ekim ayı sonunda dijital ortamda yapmaya karar verdik.

KARATAY BELEDİYESİ KÜLTÜR YAYINLARI

10'UNCU GELENEKSEL MEVLÂNÂ ŞİİR ŞÖLENİ

ŞİİR SEÇKİSİ

ISBN: 978-605-7813-48-0

EDİTÖR
AHMET AKA

BASKI
ÇİMKE YAYINLARI BASKI TESİSLERİ
Fevzi Çakmak Mahallesi Yeni Matbaacılar Sitesi
Yazar Cd. 10453. Sk. No: 25 Karatay | KONYA
Tel: 0332 342 52 82

KTB Sertifika No: 44399

EKİM 2020 | KONYA

Bu kitap, Karatay Belediyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi'nin düzenlediği 10. Mevlânâ Şiir Şölenine katılan şairlerin eserlerinden oluşuyor. Kitaptaki şiirler ve özgeçmiş bilgileri şairlerin kendilerince belirlendi ve alfabetik sırayla yayımlandı..

10'uncu Geleneksel
MEVLÂNÂ
ŞİİR ŞÖLENİ
Şiir Seçkisi

- A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ
•AHMET AKA •AHMET KOT •ALİ K. METİN
•ATILLA YARAMIŞ •EMRE ÖZTÜRK •HAKAN ŞARKDEMİR
•HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ •KAMIL UĞURLU
•KENAN ÇAĞAN •M. ALİ KÖSEOĞLU •MEHMET SOLAK
•MEVLÂNÂ İDRİS •MUSTAFA UÇURUM
•OSMAN ÖZBAHÇE •SÜMEYYE BETÜL
•VURAL KAYA •YAVUZ ALTINIŞIK

www.karatay.bel.tr / www.tyb.konya.com

KARATAY BELEDİYESİ KÜLTÜR YAYINLARI

İ Ç İ N D E K İ L E R

HASAN KILCA	
TAKDİM	7
AHMET KÖSEOĞLU	
ÖNSÖZ / Şehir, Şiir ve Şair	11
A. ALİ URAL	15
Teşbih	17
Okuma Biçimleri	19
ABDURRAHMAN EKİNCİ	21
Servikal Distoni	22
İnsanın Bulduğu	23
AHMET AKA	25
Yürek Talaşı...	26
Konya'nın Gönül Prensesi Karatay	28
AHMET KOT	29
Aşkın Dört Hali	31
Eski Köleden Yeni Danslar	33
ALİ K. METİN	35
Ömer'in Taşları Kime Yeter?	36
Şeyhin Bitmeyen Hikayesi	37
ATILLA YARAMIŞ	39
Geriye Kalan	40
Dünya	40
En Güzel Şey	41
EMRE ÖZTÜRK	43
Kollarımda Uyu	44
İdeal Beklentiler ve Yorgun Atlar	45

HAKAN ŞARKDEMİR	47
Hoyrat Neşe	49
HÜSEYİN AKIN	53
Ben Yaşarkern Olanlar	55
Denize Denizi Anlatmak	56
İBRAHİM DEMİRCİ	57
Ağustos	59
Demli Yaz Gecesi	61
KÂMİL UĞURLU	63
Muhacir Pazarı	65
İkinci Üstü Şarkıları	67
KENAN ÇAĞAN	69
Salname	70
Adil Yargılanmanın	
Gerekliliği Üzerine Bir Tez	71
M. ALİ KÖSEOĞLU	73
Kimsenin Yüreği Değil Benim Yüreğim	75
Kırgınlıkları Kuşlar Taşır	77
MEHMET SOLAK	79
Hiç	80
Nerelere Çalsam Yüzümü	82
MEVLÂNA İDRİS	87
Tarih Bitti	88
MUSTAFA UÇURUM	93
Ansızın Bir Melek	94
Bayramdan Bir Gün Önce	96
OSMAN ÖZBAHÇE	97
Düşmanlık	99
Park	102

SÜMEYYE BETÜL	105
Çarpışma	106
Çaresi Bulunur	107
VURAL KAYA	109
Bülent Keçeli Şiiri	113
İptila	115
YAVUZ ALTINIŞIK	117
Ölülerin Arabası	118
Pıhtı	119

TAKDİM

HASAN KILCA

Karatay Belediye Başkanı

Bir değerler bütünü olarak kültür, toplumlara kimlikler kazandıran en önemli etmenlerden biridir.

Aziz ecdadımız şanlı tarihi boyunca dünya üzerinde çok geniş bir coğrafyaya derin kültürel izler işlemiş ve bugün bizler için kıymetli olan yazılı ve sözlü birçok değeri miras olarak bırakmıştır.

Bu kıymetli mirasın içerisinde öyle bir öge var ki, mutluluğu, acıyı, geçmişi, duyguları ve düşünceleri yüzlerce yıl sonrasına taşıyabiliyor. İşte bu özel unsur şiidir.

Şiir, hiçbir zaman durduk yere ortaya çıkmaz ve her zaman bir kültür birikimine ihtiyaç duyar. Bu yönüyle kültürel birikim şiirin en önemli ham maddesi, şiir ise kültürün vazgeçilmez bir parçasını oluşturmaktadır.

Şiir; dün ve bugün arasında, kalp ve dil arasında, söz ile kalem arasında uzanan gönülden gönüle bir köprüdür.

Şiir, kültürümüzün, değerlerimizin, tarih boyunca değişmeyen öz duygularımızın bugüne taşınmasında asla vazgeçemeyeceğimiz bir değerimizdir.

Değerlerinden kopmamış, tarihi miraslarını ve kültürel hazinelerini yaşatan bir toplum olarak şiirin bu coğrafyada her dönem başköşede olmaya devam edeceğini söyleyebiliriz.

Türk şiirinin, Karacaoğlan ve Köroğlu'ndan Erçişli Emrah ve Gevheri'ye; Ahmet Yesevi'den Yunus Emre, Hacı Bektaşî Veli, Pir Sultan Abdal ve Kaygusuz Abdal'a; miladı 13'üncü yüzyıla denk düşen Divan şiirinin temsilcileri Kadı Burhanettin'den Nedim'e, Şeyh Galib'e; Tanzimat öncesi dönemin temsilcilerinden Şinasi ve Namık Kemal'e; Ahmet Haşim'den Ziya Gökalp'e uzanan köklü bir geçmişi bulunmaktadır.

Oldukça derin ve zengin bir kaynağa sahip Türk şiiri, insanı bir duygu eğitime sokarak dünyamızı imgenin merceğinden algılamaya ve anlatmaya davet etmektedir. Ülkemizin dört bir yanı bu bakımdan oldukça zengin bir membaa sahibidir.

Sultan Veled'in;

"Sen Anadolu kıt'asının baş şehrisin.

Her küçük şehir bir kumandan gibidir.

Sen onların başında padişah gibisin.

Her kale parlayan bir yıldız gibidir.

Sen o yıldızların başında ay gibisin.

Ey Konya! Sen devlet ve yüceliksin”

mısrarlarındaki eşsiz ifadelerindeki gibi Konya ise sıradan bir şehir değildir. Konya; bir tarih, kültür, turizm ve sanat şehridir. Konya, bu yönüyle köklü geçmişinden günümüze kadar birçok önemli edebiyat adamı yetiştiren, birbirinden kıymetli eserlerin ortaya çıkmasına şahitlik eden aziz bir şehirdir.

İşte Konyalı olarak her birimize düşen görev ise bu değerler ışığında; okuyan, düşünen ve üreten bireylerin oluşturduğu ve kendi değerleriyle tanışık topluma kavuşmaktır. Kendi kültürel, sanatsal ve edebi mirasımızı koruyarak evrensel kültürün bir parçası haline getirme bu noktadaki temel gayemiz olmalıdır.

Her yıl şehrimizde düzenlenen “**Mevlâna Şiir Şölenleri**”ni de Konya’mıza ve insanımıza çok önemli değerler katması bakımından oldukça önemsiyoruz. Bu kapsamda da köklü geçmişimizin emanetleri olan sanat adamlarını ve onların eserlerini hem korumak hem de gelecek nesillere aktarmak adına geçtiğimiz yıl Karatay Belediyesi olarak **9. Mevâna Şiir Şöleni**’ne ev sahipliği yaptık. Bu eşsiz dil ve kültür üstatları, coğrafyamızdaki yeni bir edebi dirilişin zemininin oluşmasına katkı sağladılar. Göz nuru ve akıl terleriyle vücuda gelen birbirinden kıymetli eserleriyle söz üstatlarımız, bizleri ziyadesiyle heyecanlandırdı ve mutlu etti.

Anadolu'nun evlatları ve yüzlerce yıllık zengin bir medeniyetin mirasçıları olarak bizler şairlerimizin, yazarlarımızın sanatçılarımızın değerini çok iyi bilmek zorundayız. Kadim coğrafyamızı bir ilim ve irfan yuvasına çeviren erenlerimizi, velilerimizi ve mürşitlerimizi unutmamalıyız.

Ne mutlu her defasında iç dünyamızı daha bir anlamlandıran söz üstatları şairlerimize. Eserleriyle sevgi ve merhameti toplumun tamamına sunan üstatlarımıza ne mutlu.

Bu duygu ve düşüncelerle; önemli ve kalıcı bir eser olan bu kıymetli çalışmada katkıları bulunan herkesi kutluyorum.

Medeniyetimizin özü olan ve kalpten çıkan söz ile kelamın şiire dönüştüğü bu eserde bizlere lezzetlerini sunan bütün kültür ve sanat adamlarımıza, **Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi**'ne ve elbette şiir deryasına dalan bütün hemşehrilerime şükranlarımı sunuyorum.

Ekim 2020

ÖNSÖZ

AHMET KÖSEOĞLU

Türkiye Yazarlar Birliği
Konya Şube Başkanı

Şehir, Şiir ve Şair

Şehir, şiir ve şair kavramlarının anlam bulduğu, şerinden hissedildiği bir zaman ve zeminin arzusunu hep diri tuttuk ve Konya'dan dünyaya şiirleriyle hakikati evrenselleştiren Mevlânâ'nın "gel" çağrısına icabet ederek gülbahçesinde yine cem olduk. Kubbe-i Hadrâ'nın eteğindeyiz. Şiir şölenindeyiz. Şehr-i Konya'dayız. Şehirdeyiz. Şehrâyindeyiz. Şehir, şiir ve şair denince Konya ve Mevlânâ hemen zihinlerde yinelenir, yenilenir.

Şehir bir değerler ve inançlar diyarıdır. Hafıza ve düşüncedir; sembolik ve şiirseldir. Diğer taraftan ise şehir bütün imla yanlışları, yalanları ve yırtık sayfalarıyla antropolojik kitap gibidir. Titus da Calvino da bize bunları teyit eder. Max Weber de "Doğu'da Batı'daki gibi kent yoktur." der. Gariptir ki bizim insanı-

mız yerliyken yersizliğe, şehirliyken kentliliğe özendirilmiştir. Şehir bizim, kent onların olsun!

*"Nagihân ol şâr'a vardım ol şârî yapılır gördüm
Ben dahi bile yapıldım tâş'u toprak arasında"*

Şehrin şiirle ilişkisini nadide üslubuyla aktaran ve gönlün de şehir gibi yapırlılığını metaforik bir dille ifade eden Hacı Bayram Veli, şehirleri inşa edenlerin gönülleri de inşa etmelerini, şiir gibi şehirler kurmalarını salık veriyor.

Tanpınar, "Beş Şehir" eserinde "Cetlerimiz inşa etmiyorlar, ibadet ediyorlardı. Maddeye geçmesini ısrarla istedikleri bir ruh ve imanları vardı. Taş ellerinde canlanıyor, bir ruh parçası kesiliyordu." diyor.

Yolu, büyük şair gönüller sultanı Mevlânâ'dan geçen Hüdai Salih Dede, Şâhidi, Fevrî, Bursalı Rahmi, Arifî, Cevrî, Neşatî, Nabî, Nef'î, Sakıp Dede, Şeyh Galip, Esrar Dede, Yenişehirli Avni, Leyla Hanım, Şeref Hanım ve gönül coğrafyamızı ilmek ilmek işleyip medeniyetimizin inşasında büyük rol alan daha nice şairlere selâm olsun, ruhları şâd olsun.

Çocuk denecek yaşlarda Mesnevi ile tanışıp "Çok erken bir uyanmasıydı bu zihnimin." sözünü hatıralarından okuduğumuz ve yine "Şair, milletine kafa-sıyla, gönlüyle ve ruhuyla yapışıktır. Alın yazısı, milletin alın yazısıdır." diyen, Hızır'la Kırk Saat eserinde özellikle Konya'mız için büyük mâna ifade eden Mevlânâ, Şems ve İbn-i Arabî'yi buluşturan üstat Sezai Karakoç'a selâm gönderiyoruz. Milletimizin alın-yazısıyla bütünleşmiş, gönlüyle, ruhuyla milletine yapışık olan şairlerimize selâm ediyor ve bu müstes-

na programa iştirak eden A. Ali Ural, Abdurrahman Ekinci, Ahmet Aka, Ahmet Kot, Ali K. Metin, Atilla Yaramış, Emre Öztürk, Hakan Şarkdemir, Hicabi Kır-
langıç, Hüseyin Akın, İbrahim Demirci, Kamil Uğurlu,
Kenan Çağan, M.Ali Köseoğlu, Mehmet Solak, Mev-
lâna İdris, Mustafa Uçurum, Osman Özbahçe, Sü-
meyye Betül, Vural Kaya, Yavuz Altınışık'a hoş geldi-
niz, hoş'a geldiniz, koşa geldiniz, GELDiniz diyoruz.

Konya'da şiire ve şölenlerine ezelden aşına-
yız. Mevlânâ Celaleddin-i Rumi, Meram bağlarında
Mesnevi'sini Hüsametdin Çelebi'ye yazdırırken bül-
büllerin de cûş-u hurûşa gelerek şiirine mukabele
ettiklerini biliyoruz. Selçuklu, Osmanlı ve Cumhu-
riyet döneminde de şiir Konya'nın vazgeçilmezi
olmuş, şuarâ Konya'da buluşup huzur-u Pir'de şi-
irler okumuşlardır. Yakın tarihimizde de Konya'da
1990'lı yılların başından günümüze değin hemen
her yıl şiir şölenleri düzenlenmiştir. Bugün bura-
da onuncusunu yapacağımız Mevlâna Şiir Şöleni,
Karatay Belediyesi, İl Kültür Müdürlüğü ve Türkiye
Yazarlar Birliği Konya Şubesi ile birlikte tertiplenmiş
olup Karatay Belediye Başkanına, İl Kültür Müdürü-
müze ve emeği geçen bütün arkadaşlarımıza şük-
ranlarımı sunuyorum.

Her şiir şölenine katılan şairlerimizin şölende
okuduğu şiirlerinden güldeste oluşturup Mevlânâ
Şiir Şöleni kitapçığı haline getirme geleneğimizi bu
yıl da sürdürdük. Bu çalışmanın oluşturulmasında
emeği geçen şair Ahmet Aka kardeşimize teşekkür
ediyorum.

A. ALİ URAL

1959'da Samsun Ladik'te doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Ankara'da tamamladı. İlk şiiri *Mavera* dergisinde çıktı (1982). Yükseköğreniminin ardından bir süre editörlük yaptıktan sonra Şûle Yayınları'nı kurdu. 1989'da *Merdiven Sanat* isimli aylık bir sanat dergisi çıkardı. 24 sayı çıkan bu derginin yanı sıra *Kitaphaber* isimli iki aylık bir kitap-kültür dergisi yayınladı. Yayın yönetmenliğini de yaptığı bu dergilerde şiir, öykü ve makalelerini yayınladı. Ural'ın yayınlayıp yönettiği dergiler arasında bir şiir ve poetika dergisi olan *MerdivenŞiir* de bulunuyor (2005–2007).

2006-2012 yılları arasında Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) İstanbul şube başkanlığını yapmış olan A. Ali Ural, bir dönem de Şehir Tiyatroları Repertuar Kurulu üyeliğinde bulundu. 2011 yılından itibaren FSMVÜ'de "Özgün Yazarlık" ve "Yazılı ve Sözlü Anlatım"; 2017'den itibaren İstinye Üniversitesi'nde "Yazılı ve Sözlü Anlatım" dersleri vermektedir. 2012 yılının şubat ayında birinci sayısı çıkan ve edebiyat ağırlıklı bir sanat

dergisi olan *Karabatak*'ın genel yayın yönetmenliğini yapan Ural'ın "Hızırla Kırk Saatin Kurgusal Yapısı" konulu bir yüksek lisans ve "Sabahattin Ali, Sait Faik ve Mustafa Kutlu Hikâyelerinde Anlatıcı Okur İlişkileri" başlıklı bir doktora tezi bulunuyor.

ESERLERİ

Şiir:

Körün Parmak Uçları (1998) Kuduz Aşısı (2006)

Gizli Buzlanma (2013) Mara ve Öteki Şiirler (2017)

Öykü:

Yangın Merdiveni (2000)

Fener Bekçisinin Rüyaları (2011)

Deneme:

Posta Kutusundaki Mızıka (1999) Makyaj Yapan Ölüler (2004) Resimde Görünmeyen (2006) Güneşimin Önünden Çekil (2007) Satranç Oynayan Derviş (2008) Tek Kelimelik Sözlük (2009) Ejderha ve Kelebek (2010) Bostancı Bahane (2010) Peygamber'in Aynaları (2015) Bisiklet Dersleri (2017) Ay Tiradı (2018) Raf Ömrü (2019)

Tercüme-Araştırma:

Divan / İmam Şâfîî'nin Şiirleri (2002)

ÖDÜLLERİ

Ejderha ve Kelebek

(2010 TYB DENEME ÖDÜLÜ)

Gizli Buzlanma (2013 TYB ŞİİR ÖDÜLÜ)

Uluslararası Abdullah Tukay Büyük Şiir Ödülü

(2015 TATARİSTAN- KAZAN)

TEŞBİH

ben bu şehri
tekmelenen bir konserve kutusuna benzetiyorum
benzeme yönünden kaçırdığım bakışlarımla benzetiyorum
ne konservesi olduğunu ayakkabımın ucundaki
kırmızılığın ele verdiği
ben bu şehri

ben bu trenleri
sürünen yılanlara benzetmiyorum hayır
trenleri yılanlara benzetme modası geçti
ayakları yerden kesilerek geçti yanımdan çok oluyor
çok oluyor unuttum tıkırtılarını topuklarının
ben bu trenleri

ben bu uçakları
kuşlara benzetenlere hayret ederim hayret ettiğim kadar kuşlara
yemezler önlerine attığım yemi bulutlar penceremde
pırr diye uçamazlar bak bu da var
bu da var son çağrı kapım değişti
ben bu uçakları
ben bu kitapları
horozlara benzetirdim uyandırsalardı beni her sabah

tavuklar gibi tüneyen raflarında kitaplığımın gözleri yumuk
benzemezler yine de tavuğa çorbaları olmaz
karıştırırlar kafamı çorbaları olmaz
ben bu kitapları

ben bu gelinleri
beyaz şemsiyelere benzeten bir şaire rastlasam yaz günü
başına güneş geçtiğini düşünürüm
duvakların süpürdüğü bir gölge görürüm kır düğünü
kır ve kaç dağlara şenlensin alıcı kuşlar
ben bu gelinleri

ben bu gözyaşlarını
yağmura benzetenlere kahkahayla gülerim gök gürültüsü
sağnak gülerim kesilmez günlerce neşe akar yollardan
ağlamak mı neye benzese teşbihte hata olur
benzetilene kaybolmuştur peşine bin merak takıp
ben bu gözyaşlarını

ben bu çocukları
ölü yapraklar gibi yüzen ırmaklarda
ölü yapraklara benzetemem dilim kurur

OKUMA BİÇİMLERİ

dağı okumanın yolu yoktur tırmanacaksın
eksilteli bir cümlenin noktaları düşerken bir bir
bol oksijen şiire dahildir nefes darlığı da
sürülerin süt gibi akması bayır aşağı
sen okuma bilirsin
bak şu kaya hangi harfe benziyor

A'ysa korkma kendi başına bir dağdır A
düşmez ya ola ki koştur yandan yankılar bırakarak
düştüğü yerde kapital bir A olarak yükselir, bir dağ olarak
kapitalist bir A olarak değil az enerjiyle çok çalışan
okumak bir heyelandır, desem
kimse altında kalmaz

yükseklere dikip gözlerini Turgut'un durağından
göğe bakanlar vardır bir de
bakıp dururlar
burs alabilseydiler durmayıp okuyacaklardı
bulutları yalnız çocuklar okuyabilir oysa
dur durak bilmezler durakları yoktur
arabaları avuçlarına sığar
bir kâğıdı tekne yapıp okuyabilirsin ırmağı
yeter ki peşinde sürüklensin bir çift filika
battığı yerde duracaksın noktadır çünkü
olur da kavuşursa denize
alkışlar romancılar patlatarak avuçlarını
ne uzun cümle

bir dalgakıranı kitap ayracı yaparak
denizi okuyabilirsin
hangi balığın pulu yapıştı ellerine
hangi taş hâlâ dibe doğru iniyor
hangi dalgada kaldığını kim bilsin

ABDURRAHMAN EKİNCİ

1964 yılında Adıyaman'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Malatya'da tamamladı. Gazi Üniversitesi G.E.F. Kırşehir Eğitim Yüksekokulu'nu bitirdi (1990). Lisansını Anadolu Üniversitesi Lisans Tamamlama Programı Türkçe Bölümünde tamamladı (2000). Şiirleri Yedi İklim, Kertenkele, Kargış ve Başka Dünyalar dergilerinde yayımlandı. Sekmeleri Durmak (Yedi İklim, 2017) adlı bir şiir kitabı ve Münzevi Mütefekkir Üstat Hüsamettin Yıldırım (Malatya Büyükşehir Belediyesi Yayınları, 2018) adlı bir de söyleşi-biyografi kitabı var. 1991 yılında başladığı öğretmenlik görevine Malatya'da devam etmektedir.

SERVİKAL DİSTONİ

elini başından çekemiyor servikal distoni
para dolu çantası bulununca karakolda secde
küba'ya düşen göktaş böyle görüntülendi
artık önemli olan sadece kazanmak olacak

en yüksek radyasyon seviyesine sahip
akıllı telefonlar açıklandı
bu muazzam miktarda çelik ve çimento
her ay yeni bir new york inşa etmek

dünyanın zengin insanları orada yaşıyor
yemeye çalıştığı ahtapot yüzüne yapıştı

filipinler ile kanada arasında çöp krizi
halen soruyorum komik durum
önce durağan sonra egzotik
hepsi denizden çıktı
ölüm bir tık uzağımızda
provokasyonlar ve diplomasi sürüyor

bütün satırlarımı suç ortaklığı gibi düşünüyorum
toplular başlıklar altında tören halinde söylenirken

diyecektim vazgeçtim bunu söyleyebilmek
insanlar geçilmez tapınaklarından
işte buraya bu eşığe düşüyorum kapaklanarak
abuk sabuk iniyorum sonra
boşuna diyorum telaş işte yani pürtelaş değil

ölüm grafiklerde daha temizlenmiş olur madem
kurtulmak ister miyiz
düşün bil sonra yaparsın şimdi sırası değil
baston bu sen de oturan fil değilsin

İNSANIN BULDUĞU

başkalarını giderelim toprağından
soğuk bir şekil yaşadığımızı ikna edebiliriz
ölmenin zor ve çok olduğunu
bilmenin renk körlüğü yaşadığını
mümkün olmadığını yakınlıktan
lambaların tek aydınlattığını yüzün
veya her aydınlattığını
hangisini ikna olacağı kendilerin vereceği karar

dinleşebileceğimizi ve demokrasiyi umuyorum
bozulmayan bir başkalığın mensubu oldukları
ben olsam kabul ederdim öyle veya böyle olmayı
suların her an kesilebileceğini
elmasın kömüre dönüşebileceğini
böyle bir şeylerin
bizim de kısa müddet oyalanacağımızı zaten
hatta tanrı katında şahitçi bile olacağımızı
bu hususların

kabul etmezlerse
kabul etmek zorunda olduklarını

bilmenin farklı zorluklar olduğunu
ağırlaştığını dünyanın
birimizin yapmamız gerektiği - bulunduğunu
başkaların düzelmeye alışkın olduklarını
toplumun ve bilimin toplaşarak konuları yardıma hazır
yeni düzelmelerin kapıda
kapıların da açık olduğunu

dünyayı gemiye benzetebiliriz söz arasında
-rica edebiliriz yani son kez benzerliği için-
ağrılarak ağırlaştığını
kendilerin ağır ve çok olduklarını da

hangi rengi sevdiklerini ve
sevmedikleri rengi sormasak da olurdu

toplu resim bırakabilirlerdi arkalarında
en arkalarında doğdukları günün takvim sayıları
unutmaya hazır hafızanın toplamı
gözlerinde son kez baktıkları

suların kesilebileceğini tekrarlayarak
elmas şeylerin yeniden dönüşeceğini
-yeni itikatların toplamından daha hafif çünkü-
bilimden kasıt bir dille satın alabilirdik bütün mevzuları
sonrasını sonra düşünmek üzere ayrılırdık
her işin kolayına kaçmış olurduk

AHMET AKA

Hadim (Balcılar) / Konya doğumlu. İlköğrenimini Balcılar İlkokulunda, İskenderun İmam Hatip Lisesinde başladığı ortaöğrenimini Çumra İmam Hatip Lisesinde tamamladı. Bazı gazetelerde muhabirlik, haber müdürlüğü, sanat yönetmenliği ve Yazı İşleri Müdürlüğü yaptı. Şiirlerini *Eylül*, *Güneysu*, *Sur*, *Cuma*, *Bizim Okul*, *Çalı*, *Çerağ*, *Büşra* ve *Jurnal* dergileri ile *Yeni Ufuk*, *Türkiye'de Yarın*, *Dönüşüm*, *Merhaba* ve *Hakimiyet* gazetelerinde yayımladı. İmam Hatip Liselerinin 40. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla açılan şiir yarışmasında Türkiye birincisi oldu. Çimke Yayınları kurucuları arasında yer alan Aka, halen arkadaşlarıyla birlikte haftalık 'Anadolu GÜNLÜK' gazetesi ve edebiyat dergisi EYLÜL'ü çıkarıyor.

ESERLERİ

Şiir: Sevinç Gözyaşları ⁽¹⁹⁹⁰⁾ Bir Gönül Fethetmek ⁽¹⁹⁹¹⁾ Devrim Şarkıları ⁽¹⁹⁹³⁾ İnce Düşler ⁽²⁰¹²⁾ *Roman*: Sevgi Rüzgarı ⁽¹⁹⁹⁶⁾ *Çocuk Hikayesi*: Ardıçkuşu ile Ağaçkakan ⁽²⁰¹⁸⁾

yürek talaşı...

1

o susunca üşüyor kuşlarım
altı üstüne yapışmış bir kafese düşüyor
hacer-i muallâk değilim rabbim
kâle almazsan yok olmaz yokuşlarım
seni kudüs gibi yaşıyorum ey
mescid-i aksa gibi kuşanıyorum

II

rüzgâr! sen de bekleme beni
asil bir iğde kokusu sinmiş üstüme..
benden uyanmalı levhi mahfuza
eğerli yarımından eksilmez tüme...
essen, dökülecek hanımelleri
esmesen, içdemizin kokusu ölecek

III

bütün dünyaları önüne sersem
ne bir yüz bulurum ne söz alırım
o hep Züleyha'dır ben ise sersem
yorgun bir düş gibi kalakalırım
mülteci bağırdır göğüs kafesim
bağırsam, kendime çarpıyor sesim

IV

göbek bağymışım gibi... sancı sapağı
bir ince acı sızı/p kesmeden soluğumu
/gönlümü bir gökyüzü kıl rabbim/
mermi merhem olmaz bu yaraya...

ben bir kara deliğim aslında...
kara leke değil insanlığın alnında!

V

'örsü bile örseleme' derdi babam:
toprak olmayı öğrendiğinde çok geç oluyor
/o ölünce herkesin babası öldü sandım/
mezar taşları müzesi gibi, ziyarete kapalı
yitik rüzgârları beklemekten usandım
"inne-l-insâne lefî husr"

Konya'nın Gönül Prensesi Karatay

/Eski üzüm bağları, Araplar'da yok şimdi
Ulurmak'tan gayrı bir düzümüz kalmadı
Maziye bakan gözler zehirli bir ok şimdi
İçli içli gülecek bir yüzümüz kalmadı/
diyen şaire

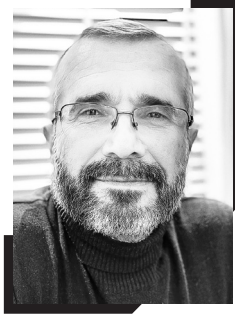
Mührümüzü vurmuşuz tarihe ferman gibi
Sedirler'de göklere yükselen bir çınarız
Topraklık bizde şiir; Mengene bizde divan
Hangisini okusak ondan bin haz duyarız

Ah bir anlayabilsek, duyabilsek sesini
Gözlerimiz yol bulsa İshak Bey Türbesi'nde
Yakalarız bu şehrin gönül prensesini
Şerafettin Camiin kurşunî kubbesinde

Sırçalı Medrese'den Mevlâna Dergâhı'na
Karatay'ı yaşatan her köşe başında biz
Sevinç gözyaşlarıyla akşamdan sabahına
Ağlasak rahatlarız, huzur bulur kalbimiz

Sahip Ata'da çini, İnce Minare'de sır
Nakiboğlu'ndan öte yürüsek kervan kervan
İşte medeniyet bu, işte biziz muasır
Her duada haykırır Konevi destan destan

Bir çağın efsanesi, Karatay Medresesi
Tezgâhımızda onun halısını dokuruz...
Aziziye'den gelir beş vakit ezan sesi
Dergâhımızda Şems'in yazısını okuruz.

AHMET KOT

I 953 Eskişehir doğumlu. Eskişehir Maarif Koleji (1972) ve İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nü (1980) bitirdi. AB Kültür Politikaları üzerine Master yaptı. 1975 Yılından itibaren Kültür Bakanlığı, TRT İstanbul Televizyonu ve Millî Eğitim Bakanlığı Kültür Danışmanlığı görevlerinde bulundu. 1978'de 1 yıl süreyle İngiltere'de gazetecilik yaptı. 1979'dan itibaren yayıncılık, çevirmenlik, fotoğrafçılık, tasarımcılık yaptı. 1983'te kendi ajansını kurdu ve yönetti.

İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti projesinde Edebiyat Direktörlüğü yaptı. Eskişehir 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti projesini hazırladı ve yönetiminde bulundu. 2015'te Türk Dünyası Vakfı'nın kuruluşunda bulundu ve halen mütevelli heyetinde görev yapıyor. 2017-2020 arasında Timaş Yayınları'nda Genel Yayın Danışmanlığı yaptı. Yine 2018'de Sofya'da kuruluşunda bulunduğu Balkan Kültür Vakfı ile Balkanlar'da başta kitap ve kütüphane hizmetlerini yaygınlaştırma çalışmaları olmak üzere kültürel etkinliklerin planlanmasında aktif olarak yer alıyor.

İlk şiirleri Hareket, Deneme ve Yeni Sanat dergilerinde yayınlandı. Arkadaşlarıyla birlikte Eskişehir’de Deneme adlı bir kültür-sanat dergisi çıkardı (1971-72, 14 sayı). Daha sonra Ankara’da arkadaşları ile birlikte Gelişme dergisini yayınladı (1973-74, 8 sayı). Daha sonra Edebiyat, Diriliş, Maveria dergilerinde şiir, yazı ve çevirileri yayınlandı. 1988 yılında kurduğu Yazı Yayıncılık’ta yayınladığı şiir kitapları dizisiyle de Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1988’de yılın yayıncısı seçildi.

1985’ten itibaren başta Balkanlar olmak üzere 30’a yakın ülkeden çektiği fotoğraflarıyla geniş bir dia arşivi oluşturdu. Fotoğraflarını yurt içinde Konya ve İstanbul’da, yurtdışında ise Londra, Strasbourg, Berlin ve Chicago’da sergiledi; dergi, kitap, afiş, kartpostal ve takvimlerde yayınladı. Fotoğraflarından oluşan birçok saydam gösterisi düzenledi. Birçok fotoğraf yarışmasında jüri üyeliği yaptı.

Şiir kitapları: Sirkeler ve Sular (1988) ve Hasbahçe (1989).

Çevirileri: Köklerimiz (Malcolm X), Hz. Ömer Döneminde Ekonomik Yapı (İrfan Mahmut Rana), Şenlikli Toplum (Ivan Illich), Yeşil ve Yaşanabilir Bir Dünya İçin (Muhammed İdris), Ayetlerden İşaretler (Abdülkadir Essufi), Yüz Basamak (Abdülkadir Essufi),

Fotoğraf albümü: Medeniyetler Kavşağında Konya

Ayrıca, çeşitli yerli ve yabancı dergi ve gazetelerde yer almış fakat kitaplaşmamış makale, röportaj ve tercüme bulunuyor. Uzunca bir ara verdiği edebiyat dünyasına 2020 başında Muhit dergisinde yayınlamaya başladığı şiirleriyle yeniden döndü.

AŞKIN DÖRT HALİ

Şiirin aşkın derişi İbrahim Tenekeci'ye

CEYLAN VE ÜRKEK

Aşkın en yalın hali
Bir masa dört ayak
Dokunsan uçacak

Bir yanında hüzün
Bir yanında aşk gerek
Sahifeler arasından sekerek
Konar omzuma birdenbire
Dünyayı dolduran yürek
Ceylan ve ürkek

ÇİĞ

Uygunun en derin yerinde
Dağların uğultusuna karışıp
Sessizce yaklaşan bir rüzgar
Öpücükler serpiştirecek rüyalarına

Sabah uyandığında
Çiğ düşmüş yine
Bu gece de
Diyeceksin.

ÖZGÜR VE LEYLAK

Çık dışarı ins ve cins
Nefes al, solu gökyüzünü bir an

Göreceksin leylaklar gelip dizilecek kapına
Ve binbir iklimden gelen
Yusuf'lar açılacak derinden

Leylak ve felak
İkiz kardeşleri aşkın
Binlerce yıllık yolculuklardan
Bize kalan

İMHA

Bir çift gözden
Birdenbire düşen
İki damla gözyaşı
ki o Adem'in de serüveni

Karışır birbirine
Çekemez ağırlığını
Düşer yüreğime

İmha olur evren
İmha olur yüreğim

Eski köleden yeni danslar

Kimse kalmış mıydı zeytin ağaçlarının altında

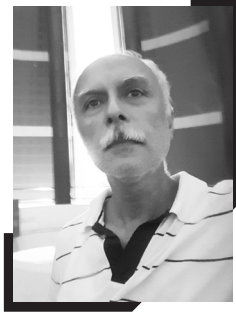
İşitin, bu iyi bir haber,
/gelmemiştir bunun haberi daha önce
Televizyon programlarının ve alüminyum tozlarının
Gözügözügörmez bir bilmemhangi günde
Birbirini dansa kaldırmışçasına içiçe
İnsanlara saldırdıklarının
Ve hiç kimsenin kalmadığının
Zeytin ağaçlarının altında

Sığınakları yoktur bu işin
ki araya kaçışmış olsunlar
Yine şehre inmişlerdir karayollarından
Bazı uluslararası havalimanlarından
Gökdelenlerin son katından merakla
Şehri seyreden turistlerin gözleri önünde

Mutlaka şehre indiler
/başka bir ihtimal düşünemiyorum
Zeytini ve hurmayı bile unutmuşlardır
Eski köleler halindedirler
Yeni bir dansın ilk figürlerine
Zenciliklerini alıştırıyorlardır

İşte, günün ilk ışıklarıyla birlikte
Biri geliyor, içimize işliyor

Eski kölenin yeni dansı
Başlıyor.

ALİ K. METİN

I 964 söğüt doğumlu. Gazetecilik bölümü mezunu. Şiir, eleştiri ve düşünce yazıları yazmaya devam ediyor. Batbar şiir adını verdiği poetikasıyla Türk şiiri içinde özgün bir çıkışa imza atan Ali K. Metin, muhtelif dergilerin yanı sıra, *sikircografyasi.com* sitesinde ve Star Açık Görüş'te yayımlanan çalışmalarıyla da bilinmektedir. Şairin yayımlanmış şiir ve eleştiri kitapları vardır.

ÖMER'İN TAŞLARI KİME YETER?

Bütün şairler intikam peşindedir
Salvo yapmak dahil
Buna şiirin çekim kanunu gibi bir şey
Tanrı'yı şizofren sandıysalar
Savaşmak her zaman güzeldir denebilir

Her çağın bir sikleti var
Mertlik meydanında post giyen tilki olmaz
Yürek kaynayınca bordroları taşlamak ister
Ömer'in varsa herşey mümkün

Kibre karşı kibir ne güzel dedim
Siperlerimde öyle inanılmaz bir buldozer
Zalimlere gerçek kurşun sanırım olabilir
Hayır, buna mutlaka inanırım

Köstebeklere fakat dikkat etmemek olmaz
Ey şair, çığırtkanlar sınıfa dahil
Tarih baba ve avanesi
Şükret ki açık alın, giderayak
İntikam halkımıza Allah'ın bir lütfudur.

ŞEYHİN BİTMEYEN HİKAYESİ

Bazı olur öfkemize sarılır yürürüz
Gerekirse hiç durmadan yürürüz

İnadımız, nerden çoğaldığımız kolay anlaşılmaz
Azar azar büyüdüğümüzü çok iyi biliriz

Mavice gürleyen yaralarımız bir daha kapanmadı
İşçilerle gelecek arasında gider geliriz

Yılğınların sofrasında ne var ne yok
Ateşimize engin bir gökyüzü oluyor andıkça hepsi

Öyle ki nasırlaşan eli, sırtımızda gümrah teri unutmadık
Bakışıyla bir çocuk durmadan söylenir yanımızda

Bir dirim, ağır aksak dolanan bir celali belki
Hürriyetin sonunda bize doğru büyüdüğünü biliriz

Türkü vakti yüzümüze söyledikçe kan gelir
Kimin kaldığını uçurumlarda sadece halk çocukları bilir

Bir açlık kokmaya başlamışsa akıl kötüdür
Tarihi ve tümsekleri her türlü hatırlamak gerekir

Gün doğar, devran yürür, kaçamazsak kötüdür.

ATILLA YARAMIŞ

1986 Konya, Emirgazi doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Emirgazi’de tamamladı. Yükseköğreniminin ilk yılını Afyon Kocatepe Üniversitesi’nde okudu. Daha sonra Konya Selçuk Üniversitesi’ne geçiş yaptı. 2007’de buradan mezun oldu. İlk şiiri, *Hece* dergisinin Eylül 2004 tarihli sayısında yayınlandı. Gözardı dergisini çıkararak ekipte yer aldı. Şiir ve yazılarıyla *Hece*, *Yedi İklim*, *Derkenar*, *Gözardı*, *Memleket Dergi*, *40ikindi*, *Kitap Postası*, *Millî Gazete*, *Mahalle Mektebi* ve *İtibar*’da oldu. Anadolu Mektebi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen program sonrasında, Necmettin Erbakan Üniversitesi tarafından basımı yapılan “*Hikâyemizin Yarım Asırlık Yerli Sesi Mustafa Kutlu*” kitabının editörlüğünü üstlendi. *Denize Atılan Mektup* ve *Göl Efsanesi* adlı iki masal kitabı var.

GERİYE KALAN

ellerim terledi bir mihenk doğurdu sonra
üst üste koyduğum ayazlar kâr etmedi
bacaların ardında sallanan rüzgara
ömrümden bir parça verdim
bunu kimse bilmedi

kitapların ve savaşların arasından
geçti kadınların merhameti
kısıldı şiirlerin sesi
bu yüzden göçtü şairler
bu yüzden bir anne kaldı kadından geri

DÜNYA

Saat yönünde kıvrıldı yaşadığım ne varsa
Uzun tutmadı sinevizyon bu günahı
seküler ya da global bilemem
ne anlatırım bilmediğim üstüne
bilmiyorum efendim bilmiyorum dünya nedir
bir oyun ve eğlenceden başka

şehrin bağrında bir çıban gibi türedi
ne yana baksam küçülürüm bu yüzden
ne yana baksam mozaik yapılı bina
ne denir buna ne denir efendim?
Yücelere el uzatan minareden
Boyu daha uzun şu betonlara...

EN GÜZEL ŞEY

Yaşamamın bu şehirde yok bir düşüncesi
Kadınların feryatları yok

“musluklarından hayal gibi akan şey
bazı insanların koynuna
dolmaktan ibarettir”

Bu şehrin yaşamından öğrendiğim şey

Oysa küskün bir insanın gittiği yer

“savaş meydanlarından daha ağır
yenilmiş ordudan daha kinli
yenenden daha vakur”

Bu şehre gelmeden bildiğim şey

Belki dargınlığımın da yok düşüncesi

Dilimin kemiğini kırdı bu şehir

Ondandır her kime sövdümse

Ağzımı bir kapatan olmadı

Çünkü kemiksiz bir dilin

Ona da diyeceği vardı

Düşünmenin bu şehirde yok bir anlamı

Bunu böyle bildim. Şöyle dedi insanlar:

kadınlar ağlamaz bu şehirde

Tanrı işine karışır erkekler

Susmak güzel iştir;

Düşünmemek en güzel...

EMRE ÖZTÜRK

1991 yılında Konya'da doğdu. İlk şiirini 2008 yılında Varlık Dergisinde yayımladı. Hece, Karagöz, Aşkar, Mahalle Mektebi ve çeşitli dergilerde şiir ve eleştiri yazıları yayınlandı. İlk kitabı 'Kemik Yasası' 2012 yılında, ikinci kitabı 'Kapanış Konuşması' 2019 yılında Ebabil yayınlarından çıktı.

Kollarımda Uyu

hiç iyileşmeyecek böyle anlatsam,
böyle bir boşluktan aşağı
böyle karanlığı çağıran orman,
say ki büyük çiçekler oydum
yitirdim hepsini, büyük taşlar biriktirdim kırgın eşit
kırgın ve eşit parçalara bölmek için günleri,
yoktu bir şey konuşacak

başka ne vardı?

gidememenin soğuk boşluğunda bir uzay
gitmenin bir ağrısı varsa elbet kalmanın sızısı
vardı makas seslerinden teşkil ağızlardan geçmenin
zayıfa duyulan açlıkla ilgisi

başka nasıl söylesem
yürümek yüzünde üzgün bir ormanı,
kendini bulmak, evine dönmek sonra yine kendini
nasıl söylesem
içimde kirli çiçekler sergisi
dalgalığa soyunması bir akşamın

yine de uyu kollarımda
taştan çıkardığım bu uykunun
insanı çağıran kıvrımlarında
bir yok oluş kıvrımlarında ölçülerin,
bezginlik bir uzunca
artık eşyada rahat bozan bir ritim

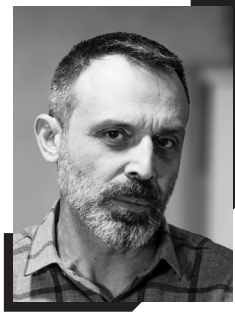
bırak öylece kalsın

İdeal Beklentiler ve Yorgun Atlar

bir yere gidememesi suyun nehri,
bir nehre binip gidemem oysa,
yenilmiş bir takım gibi
ve oradan geçmenin her ne anlamı varsa
bir sıyrılmaya kadar ince bazen
ve senle ben arasında ya da yerle gök,
varla yok dedimse ben,
ikimiz arasında ya da bazen hiç
bazen böylece mükerrer ve bazense ikimiz,
ve belki de bütün bunların dışında
ve belki çok şey ve hiç şey aslında
bir güzel orman mesela, uzun bir kış bazen
ilk aşk gibi mazruf, ilk meyve kadar gök
şarkının şarktan gelmesi kadar çiçek sonra
duvarlara çarparak ve belki böylece devrilmesi atların
yalnızlık üstüne yalnızlığın
canhıraş bir köpek gibi uluması belki,

ve bir kere daha şiir kadar uzun ve varlık kadar kısa,
oluşun incelen bir anlama açılışın, koşup gelişin hep
sonra uzağa, hep uzağa ve bir kere daha
dudaklarını kanat böylece incelen bir bardağın
başına dön, inkar getir,
başına dön, nedamet getir, bağışla,
bir nehre binip gidemem,
kendime bir nehre edinmem, kendimi bir nehre
böyle bir anlam, annesi sessizlik halinde bir çiçek
pencere önlerinde başak tanesi ve zeytine aralanan

ve uzanışı, taze bir dal olan uzanışı yalnızlığa,
düşünmezdim böyle şeyler aslında uçup gitti,
dağılgan bir gökyüzü geçip gitti üstümden
eve döndüm, ahenksiz geçit bir akşamdı,
kornişlere yeni rüzgârlar astığım,
renklilerle yıkadığım geçmişimi,
üzerime yeni bir gül işledim, geçti,
bir portakalı ortasından kestim,
bembeyaz ovalara yayılışı gibi tayların, geçtim
düşünmezdim böyle şeyler, bir dağ suladım,
bir harita daha tamamladım böylece
kuş ölüsü bir sürüyle aydınlandı dağ,
ve dağın uykusunu ve evin uykusunu bölerek
uykuları korkulu bir hayale dönüştürmeden,
sulara ve terli pazartesinin koridorlarına karışarak
aslında uçup gitti.

HAKAN ŞARKDEMİR

(D. 20 Ağustos, 1971, İstanbul)

Çocukluğu Maraş'ın Pazarcık ilçesinde geçen Hakan Şarkdemir, ilk ve ortaokulu Balıkesir'de okudu. 1989'da Kuleli Askeri Lisesinden, 1995'te Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinden mezun oldu. İlk şiiri 1994'te *Mülkiye Mektebi*'nde yayımlandı. Şiirleri, eleştiri yazıları, çevirileri *Şeh-rengiz*, *Yedi İklim*, *Atlılar*, *Dergâh*, *Ülke*, *Kırklar*, *Kök-ler*, *Hece*, *Heves*, *Karagöz*, *Kargış*, *Kafagöz* ve *Başka Dünyalar*'da yayımlandı. *Atlılar* dergisinin ilk döneminin şiir editörlüğünü üstlendi. Bazı edebiyat dergilerine illüstrasyonlarıyla da katkıda bulundu. Yayın yönetmenliğini üstlendiği *Karagöz*'ü (2008-2013) Osman Özbahçe ve Serkan Işın ile birlikte çıkardı. Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümünde yüksek lisansını tamamlayan ve aynı bölümde sanatta yeterlik kapsamında çalışmalarına devam eden Hakan Şarkdemir, evli ve tek çocuk babasıdır.

ŞİİR

Batık Değirmenler (1997)

Tadat (2006)

Yerçekimi Bilgisi (2007)

Kul Hakkı Kulak Arkası (2011)

Fiten (2019)

Büyük Mukavva (2020)

TEORİ

Kahramanın Dönüşü:
Modern Epik Şiir Üzerine (2008)

Poetik Hikem (2018)

Sanatta Kurucu Bir Güç Olarak Parodi. (2019).

(Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi.
Güzel Sanatlar Enstitüsü, Resim Anabilim Dalı.
Ankara.

HOYRAT NEŞE

I.

Bağladık kürekleri
Deriden kirışlere
Diktik direkleri de
Zephyr'ın nefesiyle
Şışirdik yelkenleri
Kara gemiye serdik...
Gül parmaklı şafakla
Açıldık enginlere

Geride düşenlere
Tasalandı kalbimiz
Ağlasak da nafiye
Bir işe yaramadı...

Kiklopları devirip
Ejderleri püskürttük
Ün salmaksa denedik
Bir işe yaramadı...

Kırık camlar üstünden
Geçtik aç karınlarla
Bataklıkta süründük
Kızgın sağnak altında

Dedik ne gelir elden
İşe yaramadıysa
Dönemeyiz geriye
Bir işe yaramadı...

Debelendik günlerce
Ekin bitmez denizde
Acımadı bize hiç
O hasatsız gök bile

Lodosa döndü poyraz
Alıç yedik uyuduk
Kandık peri sözüne:
*pericolo niente**

Yolu kaybettikse de
Güzel belikli ece
Kirke gösterdi bize
Bir işe yaramadı...

Truva'da yitirdik
O binlerce yiğidi
Okeanosa vardık
Kimmerlerin eline

İndik dehlizlerden kör
Yeraltı sarayına
Hortlaklarla çarpıştık
Bir işe yaramadı...

Yol ne kadar sürecek
Hangi yoldan gidelim
Sorduk Teiresias'a

Ölümler ülkesinde
Tek düşünen o imiş
Düşünmedik nedense
Akıl başa gelse de
Artık bugün nafle

Güzel dizlikleriyle
Yeddi bizi Athene
Varsak da İthake'ye
Bir işe yaramadı...

O yüzsüz taliplere
Türlü tuzaklar düzdük
Şölen kurduk komşuya
Baldan şaraptan tatlı
İçkiler sunduk ona
Armağanlar da verdik
Gümüş sağrak altın tas
Tunç kargılar ve yaylar
Tütsü yaktık ıtırılı
Çok adaklar adadık
Çok yakardık Tanrı'ya
Bir işe yaramadı...

Nice ekinler ektik
Evler dikip yükselttik
Davarlar semizledi
Güçlendi bineğimiz
Ağarsa da gür sakal
Pes etmedik didindik
Yokluk aldı nihayet
Bir işe yaramadı...

Düşmesek de ağına
Sirenlerin sesinin
Varlık avladı bizi
Bir işe yaramadı...

II.

Tüneller kaza kaza
Geçitleri kapattık
Kefen giyer gibi hep
Zırhımızı kuşandık
Bir özgürlük türküsü
Ölümsüzlük ülküsü
Yazmış kışmış fark etmez
Vaz geçmeyiz davadan
Bütün dünya birleşse
Korku bize işlemez
Ölüp ölüp dirildik
Bir işe yaramadı...

Kula kulluk etmedik
Eğmedik zorbaya baş
Benlik kırdı da bizi
Bir işe yaramadı...

Ok ile kılıç ile
Kötülerle cenk ettik
Tüfek icat oldu da
Bir işe yaramadı...

Yıksak yalçın surları
Aşsak sarp yokuşları
Alsak tüm sokakları
Bir işe yaramadı...

Sakallı ve üstüste
Ölüler... kıyısında
Her şeyleri bıraktık
Bırakırız yeniden
Hınca hınç meydanlara
Akan kanla damarda
Kazısak da adını
Bir işe yaramadı...

III.

Açarak pankartları
Söküp barikatları
Bozarız ilanları
Yutsak da biber gazı
Yakarız dükkânları
İteriz vagonları
Alırız meydanları
İşe yaramadı mı...

Bize işten söz etme
Eros etkisini ver
Kızgın kitle ve montaj
Bir işe yaramadı...

Altmışlar böyle geçti
Hayal imiş hippiler
Savaşmadık seviştik
Bir işe yaramadı...

Kurutsaydık kökünü
Kendir yakan maddenin

Gelecekti sonu da
O soysuz kapitalin
Hoplamıştı yüreği
Tutuşmuştu eteği
Bitecekti tahakküm
Ölecekti makine
Çalsaydık geleneği
Kılsaydık şehri sanat
Doğacaktı küllerden
Dada Zaum ve CoBrA
Soylu entarnasyonel
Anarşist manifesto
Bir işe yarasaydı
Hiç işe yaramadı...

Herkes kendinin kendi
Ayaktopu değil mi?
Dada *dada* değilse
Bir işe yaramaz ki!
Söyle bize Hakim Bey
Hangimiz daha güzel?
Serbest müstezat mıydı
Alexandrinlerin...
Sonsuz başkaldırması
Gizli isyancı asi
Bir palyaço ordusu
Ya da kent gerillası
Varoşların ablası
Retro dinleyen kızlar
Mütebessim sevimli
Kapı gibi devrimci?

Bu uyumsuz çadırda
Duygusal *habitusta*
Hoyrat türkü ve neşe
Bir işe yaramadı...

Kör şaire inanma
Kov onu va'zederse
Yalandır çoğu sözü
İşte budur söylence
Gökten inse zembille
Çıksa zembille göğe
Şiir işe yaramaz
Yaramadı hiç işe...

*tehlike yok

HÜSEYİN AKIN

1 965 Sinop (Türkeli) doğumlu. Öğrenim hayatı İstanbul'da geçti. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi. İstanbul'un değişik okullarında öğretmenlik yaptı. Lise yıllarından itibaren çeşitli dergilerde şiir ve yazıları yayımlandı. Özülike dergisini kurdu ve yönetti. *Kırknar* dergisinin yayın yönetmenliğini yaptı. *İkinci Yazıları*, *Ünlem*, *Yansıma*, *Derkenar*, *Kardelen*, *Düşünarı*, *Kırklar*, *Lamure*, *Yedi İklim*, *Hece*, *Hece Öykü*, *Dergâh*, *Karabatak*, *Türk Dili*, *Türk Edebiyatı*, *Mahalle Mektebi*, *Edebiyat Ortamı*, *Varlık*, *Deve*, *Çeto* gibi dergilerde yazdı. Çeşitli radyo ve televizyonlarda kültür-sanat programları yaptı. Birçok gazetede düşünce, kültür yazıları yazdı. Köşe yazarlığı yaptı. Şifahi kültür alanında "sokak sosyolojisi" adını verdiği çalışmalar yaptı. Şiir, deneme, hikâye, biyografi ve inceleme alanlarında kitapları bulunan Akın'ın bazı şiirleri Farsçaya çevrilip yayımlandı. *Hu Dönüşü* kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği 2014 deneme ödülünü, *Yan Tesir* kitabıyla 2017 ESKADER şiir ödülünü aldı.

ESERLERİNDEN BAZILARI:

Şiir: *Sevmek Karanfil ve Kiraz* (Şiir/1997)

Ay Tanıgım Olsun (Şiir / 1998)

Çöl Vaazları (Şiir / 2001)

Kumaştan Çalan Terzi (Şiir / 2003)

Ömrümün Kısa Günü (Şiir / 2011)

Yan Tesir (Şiir / 2017)

Toplu Şiirler (1988-2011) (2014)

Babam İle Mercedes (2020)

Deneme: *Deneme Yanılma* (2003)

Kitabım Çıktı Alınmayın (2006)

Geçmiş Günler Matinesi (2007)

Canlı Renkler (2010)

Kaybolmak İçin Nereye Gitmeli (2014)

Yalan Dünyanın Yanlış İşleri (2014)

Hu Dönüşü (2014)

Bana Öğretmenini Söyle (2019)

Tespitçi Dükkânı (2017)

Menkul Kanaatler Borsası (2019)

Unutmanın Sildiği Resimler (2020)

Hikâye: *Hepsi Hikâye* (2007)

Şehir-Anı: *Ayağımda Kırk Numara Kâğıthane* (2010)

Kastamonu'nun Çanakkale Kahramanları (2007)

İyi Kalpli Üvey Ana: Ankara (2016)

Sokak Sosyolojisi: *Ateistler İçin Din Kültürü ve*

Ahlâk Bilgisi (2005)

Biyografi: *Bir İnanç Adamı: Mehmet Âkif İnan* (2016)

Röportaj: *Benden Söylemesi.* (Hazırlayan: Osman Özbahçe) (2019)

BEN YAŞARKEN OLANLAR

Topu topu kaç kişi kaldık bu aralıkta
Herkes gitse kim toplar bu dünyanın çöpünü
Baktığın taraflara hep mezarlık ekmişler
Ölüm bile önünü görmüyor karanlıkta
Geçinip üstümüzden dolduruyor küpünü

Şu tablet şu parşömen hepsi benim sırtımdan
Gök boşluğuna doğru fırlattığım yeminler
Onlar naylon ve beton tarihin takma dişi
Bırakıyor bir gemi kendisini rıhtımdan
Gidenin tarihini kim anlatır kim dinler.

Yol bilmez İbn-i Haldun “coğrafya kaderdir” der
“Seninki bir düşüştür, ölümü üstüne al”
Burda geceler soğuk, böyle söyler Haydeger
Ya burayı kendin kıl ya da kendin burda kal
Ne coğrafya ne tarih, insandır büyük kader

Dağların zirvesinde terin kurumaz dendi
Kalmaya niyet ettim bu dünyadan ev tuttum
Bütün masraflarımı düşmanlarım üstlendi
Kapadım gözlerimi, dört bir yanım kamera
Tam bir şey diyecektim, gelir gelmez unuttum

Gülüp geçmiştım ona şehitliği gezerken
Nasıl da sırtıyor cümle içinde ölüm
Boy aynası önünde bakıp bakıp yüzüne
Kendinden geçip öyle gidenleri süzerken
“İnanmam” diyor hayat hiç kimsenin sözüne

denize denizi anlatmak

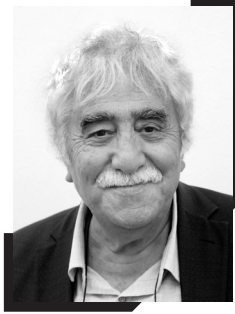
diyor ki minyatür kız sen ordan ak ben burdan
nasıl olsa birleşir deniz ile gökyüzü
ses gelir mi bilmem bu kırık tamburadan
atınca peçesini hayatın gerçek yüzü
dünya herkese kalsa, ben sıyrılısam aradan

evet herkes değilim, sesime ses beğendim
o ses bana dedi ki dünya değil yuvarlak
ne zaman ki yanımda taşısam ben bu hali
gerçeği bilir bilmez kalbimden zehirlendim
anladım ki geceler gündüzden daha parlak

eskiden olsaydı o gecikirdi her şeye
kimsesiz satırların altlarını çizirdi
uzakta otururdu yol bilmeyen elleri
dilinde gül biterdi söylemezdi kimseye
soran olursa şayet ben hep böyleyim derdi

ormanda bir ağacı itekledi kör kuşlar
minyatürde her bir renk aktı başka zamandan
gülüşü korku dolu ters çevrilmiş yokuşlar
çok eskiden burada belki de bir bedesten
kapıya kilit vurmuş boş dönmüştü ormandan

lâ lâ lâ lâ lâ lâ lâ şimdi yüz üstü gece
bu deniz son damlası akan gözyaşımızın
açacaktır yağmurlar yüzündeki duvağı
sonrası koç katımı sonrası bir bilmece
âh görklü yalnızlık, âh çaresi başımızın

İBRAHİM DEMİRCİ

1956 yılında Konya'da doğdu. İlköğrenimini Konya'da, ortaöğrenimini Konya, İzmir ve Balıkesir'de; lisans dönemini Erzurum'da Türk Dili ve Edebiyatı alanında tamamladı. Yüksek lisansını Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesinde, "Behçet Necatigil'in Şiir Dünyası", doktorasını Konya Selçuk Üniversitesinde "Muhteva ve Şekil Hususiyetleriyle Ahmet Hâşim'in Nesir Dünyası" üzerinde çalışarak bitirdi.

Hatay-Kırıkhan, Konya-İlgın ve Amasya'da lise-lerde öğretmenlik yaptı. Konya Meram Fen Lisesinde çalışırken Suriye'de Halep Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde misafir öğretim üyesi olarak görevlendirildi (2008-2009). Artvin Çoruh Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yeni Türk Edebiyatı Anabilim Dalı öğretim üyesiyken 2012 Mart ayında Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu üyeliğine atandı. 2019 yılında emekli oldu.

Edebiyat dergisinde başladığı yazı hayatı boyunca şiir, oyun, deneme ve eleştiriler yazdı. Arapça ve Fransızcadan çeviriler, Osmanlı Türkçesinden aktarmalar yaptı. Yeni Şafak gazetesinde haftada bir Dil Burcu köşesinde İbrahim Kardeş müstearıyla yazdı. Hece dergisi yazı kurulu üyesidir. Evli ve dört çocuk babasıdır.

Yanıklar (şiir), Ay Burcu (şiir), Bu Camı Kim Kırdı (oyun), Yaralı Yazılar (deneme), Hay Hay Hayat (deneme), Dillerin Dili (deneme). Ahmet Hâşim'in Nesirleri (İnceleme), Kiralık Konak Romanında Batılılaşma ve Dil Sorunları (İncelenme), Güneşin Ayetine Uyarak Düş Görüyorum / Kör Kâhin / Kudüs Konçertosu (Adonis'ten), Ben Beyrut (Nizar Kabbani'den), Gazaba Uğramış Şiirler ve Diğerleri (Nizar Kabbani'den, Turan Koç ile birlikte) Ağaçlar ve Merzuk Cinayeti (Abdurrahman Münif'ten çeviri, Hasan Harmancı ile birlikte). Çocuklar için Arapçadan çevirdiği kitaplar: Ellerim, Ayaklarım, Nefise Nine.

AĞUSTOS

Ağustos benim ayım
Bu ayın yirmisindeymiş
Güneşin altına çıkışım

...

Ağustosun ipi uzun
Bir ucundan Roma tutmuş
Bir ucundan Hiroşima

Ağustosun tuzu kaya
Orada Caligula ufalar
Nagazaki kavrulur burada

Ağustosun karnı büyük
O çeperinde Spartaküs uyur
Bu duvarında Rosa Luxemburg

Ağustosun tası geniş
Bir yanına Neron yapışmış
Bir yanına Alpaslan

Ağustosun akli duru
Ne Sezar'a boyun eğmiş
Ne kollamış Brutus'u

Ağustosun göğü temiz
Meryem'in gözleri gibi
Sözleri gibi İsa'nın

Ağustosun taşı sıcak
Arabistan'ın çölleri gibi
Yankısı gibi Hıra'nın

Ağustosun ağacı incir
Gün gelir forumu yıkar
Çökertir Panteon'u.

DEMLİ YAZ GECESİ

Ey ağustos böceği
Ey kalbimin yoldaşı
Sarmış da dağı taşı
Sazının gür emeği
Ne diyor senin sesin?

Gün batar ay doğarken
Asmalardan salkımlar
Hevenk hevenk yıldızlar
Altın gümüş yağarken
Kesilmez mi nefesin?

Yerin abâ döseği
Göğün atlas kumaşı
Varken bu ne savaşı?
Çin'in yumuşak ipeği
Mi diyor senin sesin?

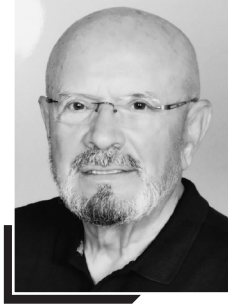
Ne ağıt ne şikâyet
Ne hayretten eser var
Bu esen ılık rüzgâr
Sonsuz bir dansa dâvet
Mi diyor senin sesin?

Varsın uyusun göller
Akar ırmak deli dolu
Kamışların neydir yolu
Kıpırdanın ey güller
Mi diyor senin sesin?

Nedir bu fren sesi
Geceyi bıçakça kesen
Çalsa da bin bir siren
Susturamazlar beni
Mi diyor senin sesin?

Yaz geçiyor yaz haydi
Nar ağlar ayva güler
Dinmesin bu türküler
Bastırmadan güz haydi
Mi diyor senin sesin?

Dün ne yarın ne bilmem
Benim gönlüm şimdide
Şimdi her şey sevgide
'Dem bu demdir dem bu dem'
Mi diyor senin sesin?

KÂMİL UĞURLU

1942 yılında Konya'da (Hadim-Aladağ) doğdu. Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde (şimdi Mimar Sinan Üniversitesi) mimarlık eğitimi aldı. Türk Mimarlık Sanatı konusunda doktor oldu. Selçuk Üniversitesi'nde proje, sanat tarihi ve estetik dersleri verdi. Mimarlık Tarihi Anabilim Dalı Başkanlığı yaptı. **Yurt içinde ve dışında önemli projeler yönetti.** TİKA'nın danışmanı olarak Orhun Anıtları Projesinde yer aldı ve Moğolistan'da Ötüken Vadisindeki müzelerin proje ve uygulamalarını yaptı. 1998 yılında Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'na getirildi. Başbakanlık Müşaviri oldu. 2009 Yerel Seçimlerinde Karaman Belediye Başkanlığına seçildi.

Kâmil Uğurlu mimarlık ve sanat tarihi kitaplarının yanında "**Şehrengizler**" yazdı. Yayınlanmış Karaman, Konya, Eskişehir Şehrengizleri, şehir kitapları konusunda yeni bir akım başlattı. Konya Şehrengizi Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) tarafından "**Yılın Şehir Kitabı**" olarak değerlendirildi.

Farklı bir üslûpla yazdığı "**destan-şiir**" denemeleri de vardır. Bunlardan "Ötüşün Kuşlar Ötüşün" Türk Dünyası Yazarlar Birliği tarafından ödüllendirildi. Yurt dışında iki kitabı yayımlandı. Uluslararası **Struga Şiir Toplantısında Türkiye'yi temsil etti.**

Uğurlu, Türk Ocakları Türk Kültürüne Hizmet Büyük Ödülü, Kırgızistan ve Kazakistan Devlet Nişanları, Türk Dünyası Mimarlar ve Mühendisler Birliği Büyük ödüllerinin sahibidir.

Türk Dünyası Sanatçıları Vakfı (TÜRKSAY) kurucu üyesi, üç dönem Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Bilim Kurulları üyesi, v.b. üyelikleri vardır.

ESERLERİ

Mimarlık ve Sanat Tarihi: *Türkistan Tasvirleri, Orhun Anıtları, Selçuklu Evi.*

Şiir: *Yemenimde Hâre Var, Yüreğimde Yâre Var, Gölgeli Sokağın Şiirleri, Nil Nehrinde Nilüfer.*

Şehir Kitapları: *Konya Şehrengizi, Karaman Şehrengizi, Eskişehir Şehrengizi.*

Deneme ve Biyografiler: *İşte Biz Böyleyiz, Kelebek Kanadındaki Hayatlar, Âşkan Yolu (Basımda).*

Destanlar: *Mir Ali ile Gül Hanım'ın Destanı, Ötüşün Kuşlar Ötüşün, Cehennemde Aşk Çiçekleri, Asiyе'nin Ayları*

MUHACİR PAZARI

İstasyondan şehre giden yol var ya,
Hani heykelin yanından sağa saparsın,
İşte orada Muhacir Pazarı var.
Orası benim dost memleketim,
Orada zurnayı ekmeğe katık yaparlar..

Daracık sokaklarda hergün bir cümbüş,
Ve her köşebaşı bir çigan bardı.
Sençalar Kadri udun üstünde üveyik kuşu
Uzayıp giderdi esmer klârnet.
Ve ucundaki Şükrü Tunar'dı..

Kapıların önünde halkalanmış kadınlar
Gelip-geçenlere bakardı
Aralarında kimi herifler de vardı.
Ve tütün kokulu güldüler..
Hasan da, Salih de iyi çocuklardı,
öldüler,
Sabahları pabuç boyar,
akşama Teksas pavyonda çalarlardı,
Aç gözlü de değildiler..

Zaman su gibi akıp geçerci,
Kızların kavgası başladığı an.
Uçuşan tavalar-tencereler-küfürler, pencereler,
Sanırsın kıyametin koptuğu zaman
Karakolda ayna var, ayna,
Oraya varınca herşey süt liman..

Daha güneş inmeden sandığını kapardı,
Nafakayı çıkardı mı gerisine kim bakar.
Eve dönerken iki tek atar,
Hüznün anasını satardı..
Canlarım benim, yalandan ağlayanlarım
Fena halde esmer vatandaşlardı..

İKİNDİ ÜSTÜ ŞARKILARI

Cevizin dibinde güneş dinlenir,
Benimle birlikte, ayağımı uzatmış.
Çimenler, çiçekler, hattâ sinekler..
Tanrım, ne güzel günlerin varmış..

Oğlan telefon etmiş öğleden önce,
Dersleri iyiymiş, parası da bitmemiş,
Sincaplar yuva kurmuş yanımızdaki parka.
Komşudan aşure gelmiş, sıcacık,
Üstü fındık, nar tanesi, hârika..

Geçen kış kısa sürdü, pek üşümedik.
Ağaçlar uyandı, hemen yaz geldi,
Ev sahibi zam istemiyormuş.
Su parası da umduğumdan az geldi.

Sabahın seherinde kapı çalındı,
Nişanlısı çıkageldi kızımın,
Güler yüzlü, yakışıklı bir oğlan.
İlâçlar da iyi geldi, doktor iyiymiş
Romatizmaları dindi dizimin..

Akşama dizi var, çorbadan sonra,
Ben o kadar değilim de,
Bizim hanım tiryakisi
Gerçi çoğu zaman karıştırır
Esas kızla esas oğlan hangisi

Başım sağ, sevdiklerim yanımda
Üstelik borcum da yok,
Daha ne olsun?..
Güneş doğar, güneş batır üstümde,
Memleket kadar büyür yüreğim,
Allah'ım, sana şükürler olsun..

KENAN ÇAĞAN

1 970 Ankara doğumlu. Sosyolog. Hâlen Samsun Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde öğretim üyesi. Çalışma alanları: Sanat Sosyolojisi, Kültür Sosyolojisi, Türk Modernleşmesi vb.'dir. Bu konularda çeşitli kitap, makale ve bildirileri yayımlanmıştır.

İnceleme Kitapları: *Popüler Kültür ve Sanat* (2003), *Entelektüel ve İktidar* (Edt.)(2005), *İdeoloji* (Edt.) (2008), *Münevverden Entelektüele* (2015), *Postmodernizm ve Mahremiyetin Dönüşümü* (2019).

Şiir Kitapları: *Kendi ve Siyah* (2006), *Ölü Diller Arşivi* (2012), *Bıçkın* (2018).

SALNAME

gemilerin köpüklü sesini duydun mu
sahillerin umarsız bekleyeni
sokaklarımda beliren silueti krizantemler örttü
saldırgan tacirleri arsız öğütücüleri gördün mü
inkarcı çirakları ütülü uyumluları

salnamelerde adım geçti diye nice kayba düştüm
kimselere aşına değilim
durmadan çevgenlerden arza doğru bir intizam yürüyor
zabitan gelse de suçumu ikrar etsem
kırçıl dillerini inkarda kendime bir itikat buldum

bu yüzden durmadan eksiliyor gök
bu yüzden alev alev saf ibrişim
elini denize dokun
inci gerdanlıklı deniz kızları serilsin göğsüne

ve kalbin hıştırtısıyla yürü ırmağa yüzüm düşsün

niçin batıda hiç güney yok
ama değirmili şapkalı çocuklar
taş kaldırımı yağmurla birlikte dinliyor gece
çan sesi uzaklaşıyor ve ardından arsız bir saksafon
bütün girintili kıyılara sokuluyor
italya niçin tanıdık bütün akdenizler niçin sarsak
o çiçek demetini yere bırak onikilik revolveri de
nal seslerini uzaklaşan ıslık sesine ek yap
hatasız doğurgan kadınları fahişlere

hesap kabarık günahlarsa çok ortaklı

ADİL YARGILAMANIN GEREKLİLİĞİ ÜZERİNE BİR TEZ

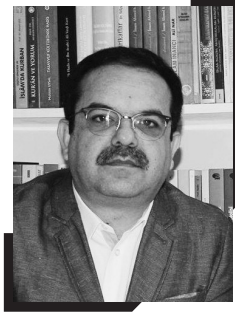
burası sevinçli bir akşam
meleklerin şehrindeyiz
nehirlerin aktığı yönden geliyoruz
içe doğru kırgınlardan bir ordumuz
çabuk tükenenlerden tanışlarımız var

burası sevinçli bir akşam
esmer çocukların şehrindeyiz
cesetleri taşıyan bulanık suları aşarak geliyoruz
bütün olasılıkları tatmışlardan şenliğimiz
uzaklara bakarken gözleri yırtılan dostlarımız var

burası sevinçli bir akşam
meleklerin şehrindeyiz

ellerimizin üşümesinde sonsuza doğru bir bahar:

kasnak kırılınca içinde küçücük dev bir serçe...

M. ALİ KÖSEOĞLU

Süleyman ve Raziye Köseoğlu'nun üç çocuğunun sonuncusu olarak Konya'da doğdu. Genç yaşta gazetecilik ve yayımcılığa başladı. Hasan Kuvvet ve Ahmet Aka ile birlikte çıkardıkları Eylül dergisinin altı sayısının editörlüğünü yaptı. Bülent Sönmez yönetimindeki Âşıyan dergisinin sahipliği ve yazı işleri müdürlüğü görevinde bulundu. Köseoğlu'nun yazı, söyleşi ve şiirleri Çerağ, Eylül, Aşıyan, Mavi Kuş, Düş Çınarı, Yedi İklim, Dergâh, Hece, MinikaGo, Diyanet Çocuk gibi dergilerde yayımlandı.

Bir süre İlkkitap Yayınları'nın şiir editörlüğünü yürüten Köseoğlu'nun ilk kitabı Her Ayrılık Bir Aşk da aynı yayınevince yayımlandı. Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından yayımlanan İyilik Yap İyilik Bul kitabının yayın yönetmenliğini, KOSKİ yayını Konya Çeşmeleri adlı kitabın da ortak metin yazarlığını üstlendi.

Son yıllarda çocuk edebiyatı sahasında da masal ve şiirler kaleme alan Köseoğlu'nun çocuk şiirleri

Dört Mevsim Dört Yaprak adıyla, "Muğla'yı anlama denemeleri"nden oluşan yazıları da Menteşe'deki Muğla adıyla kitaplaştı. Menteşe'deki Muğla, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "2019 Yılı'nın Şehir Kitabı" seçildi.

TYB Konya Şubesine 3 dönem başkanlık eden Köseoğlu'nun, Gülşah Hanım ile evliliğinden Süleyman Süheyl ile Muhammet Vefa adlarında iki oğlu vardır.

Kimsenin yüreği değil benim yüreğim

Kaçıncı kez uğurluyorsun el sallıyorsun
birbiri ardınca kopup giden kelebekler gibi
mütemadiyen her otobüsün camından
el sallıyorum mütebessim bir suretle
kimsenin yüreği sızlamıyor
kimsenin yüreği değil ki benim yüreğim

göremiyorlarsa da aynı anda
kuşlar çırpınıyor gökyüzünü acıtmadan
bulutlar alınyazısını yağıyor sanki asırlardır
yanağında bir damla bir damla daha
yol olup uzuyor uzuyor uzuyor
bakışlarında gökyüzünün siyahı kalıyor

başka şeyleri konuşuyoruz bir aradayken
Varka ve Gülşah'ı Mem u Zin'i
Leyla ile Mecnun'u Tahir ile Zühre'yi

-lale mi gül mü
leylak mı yasemin mi
çiçeklerin isimlerini soruyorsun

-benim için rahmetli annemin menekşesi bir de sen
ama aman konuşmayalım bunları
da gökyüzü kapanmasın yeniden

-iyi o zaman şiir oku
diyorsun
“Erzurum garında banklar üstünde
uyku tutmuyor karanlıkları”...

içinin motiflerini çiziyorsun
/narçiçeğiyle boyadığın kâğıda
bana yol oluyor bağlar bahçeler
ah güzelim nazlı yârim ihlamur çiçeğim
bana yol oluyor
parmaklarınla masallaşan dağlar tepeler

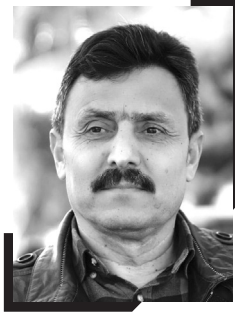
kollarını açıyorsun rüzgârgülleri gibi
rüzgâr gibi sıvışıyorum aradan
tohum bilip toprağına basıyorsun yine de
kim bilir hangi çiçeği umut ederek
/ismini söyletemediğin
hangi güzel duygunun annesi oluyorsun yeniden
yeniden umut ederek vedalaşıyoruz
el sallıyorum el sallıyorsun

kimsenin yüreği sızlamıyor
kimsenin yüreği değil ki benim yüreğim.

Kırgınlıkları kuşlar taşır

bir ağaç gibi efkarlı ve sessiz
ayaktadır baktığınızda karşı boşlukta
kırgınlıkları kuşlar taşır kanatlarında
yorgun gövdelerine dal olur neşesiz

ne kimseye sırrını söyler, ne gökyüzüne fısıldar
yapraklarını yolan rüzgarın haylazlıklarını
baharla yepyeni biri olur çıkar acılarından
güneş anlar onu, yağmur ve toprak anlar.

MEHMET SOLAK

1965 yılında Konya'da doğdu. 1987 yılında Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Aynı yıl öğretmenliğe başladı. Şiirlerini ve yazılarını; başta Hece olmak üzere pek çok edebiyat dergisinde yayımladı. Şiir, deneme, inceleme-çözümleme çalışmalarına devam eden şair, Mersin'de yaşıyor.

ESERLERİ:

* *Aşka Yüzüm Var / Şiir* (Hece Yayınları-1999)

* *Arada Bir Yerde / Şiir* (Saçak Yayınları- 2006)

* *Hüzünârâ / Şiir-Mektup* (Saçak Yayınları- 2006)

* *Hayal İçre / Şiir* (Digraf Yayınları- 2009)

* *Adına Hazırım / Şiir* (Hece Yayınları-2015)

* *İhsan Deniz/Sevgilimdir Yazdığım Her Şiir Benim*

(Cümle Yayınları-2016)

* *Hiç* (Hece Yayınları-2016)

* *Hayatın Özü Şiirin Eşiği / Deneme* (Çıra Yayınları-2018)

hiç

hangi uykudan uyansan
açamazsın kilitlenmiş bahtını
ertelenmişse talan bir kez daha
yumuk elleriyle bir çocuk
kör uykusu gözler çatlak dudaklar
soğumuş bir çift ayak mı
ne onarır kalbini

kalbini
vakumlasa hangi hamarat usta
daha kavi olur mu eskisinden
daha afilli daha pürüzsüz
bozulmadan hasarsızlığı tenin
hurdaya çıkmadan can

can
çıkınca lâmbadan
söner ateş islenir fitil
gök daralır çorba soğur
sıra sende derler günah sırası burası
kırılır sarı-yeşil kehribar
sıra dağılır

dağılır
konuşan konuşmayan kim varsa
çatıştıran seni beni börtü böceği
kim bilebilir ki
içinden geçen her treni
çamurlu yolları kese kese

günde kaç kez çığırktan
bir yankı bırakarak kendi kaderinden
kendi dehşetine tanık

tanık ol
bayatlayan ekmeğe kuruyan suya
donan kurt sesine tipi borana
çerçi rahatlığına karartma vakitlerinde
hatırla kaç firar yaşadın
ardında bırakamadan
yorgun korkuları paslanmaz anıları
keskin soluğunu kılıcın
muştusunu göndermiş tohumun
işte oyuluyor zamanın
ölüme meyyal ruhu
kurumuş ekmeğin
küflenmiş içi

içi
zeval değil mi dışı hayal
hep esatir hayat baştan sona
hangi kahin teskin eder
kimden intikâl eden hangi veraset
varis kim kime helâl kaçta kaç pay
hangi isyanda derdest edilmiş
boynu ilmeklenmiş hükmü okunmadan yüzüne
terekesi okunmuş mahkumu

mahkumu kim
kim infaz eder
hiç hüküm giymemiş
hiç bilmemiş hiç olmayı
-----HIÇ-----

nerelere çalsam yüzümü

boşluğa açılan her kapı
temkinsiz midir olağanüstü
kim geçerse bu hayatın önünden
ilençli tanklar cilveli kızlar
ve oyunbaz koltuklar arasından
geçsin kirli elleri ve ala bula yüzleriyle
kaç tamirci çırağı kaç devrimci
kaç adresi yok eski mücahit

ağlamam artık dokunsalar da
dokunmasalar da ağlamam, ne gam
istasyonda kalmış annem alman çatıları altında
ben trende kalmışım yataklı vagonda tek başıma
nevaluesiz aç bî-ilaç
hangi kapıya koşsam kime seslensem
çekilecek kol hangisiydi treni durduracak
demeyeceğim kendime bile
boş kovan değilsem sütre gerisinde
acıyı kendine dolduran
hangi kalem yazabilir hangi silgi silemez
okuduğum bu mezmuru hangi
kemikleri sızlatan meşrep

hayır susamam ne yapsam
unutamam nerelere çalsam yüzümü
hiçbir şey yokmuş gibi gece-gündüz
cüretsiz gezemem muhdes arzında
biliyorum ne desem cürmüm olacak
hiçbir şiir hiçbir mektup hiçbir selam
yetmeyecek haddimi bildirmeye
kasem edilen kalem bile

kim bulup çıkartır beni
mor düşler içinden kaçkınlar arasından
naçar elinden perperişan kim
ihanet etmemişse hiç
yeltenmemişse saklıkapıdan girmeye
o taşlasın beni delirmeden evvel
yangısında bu yazgının kan revan
eksilterek kelamı

bu benim işte muhteşem
aklım ve fırtınalı hislerimle
şüphelerim ateşböceklerimle
yakasız giysilerimle gümüş parmaklarımla
yakut-mercan hallerimle kehribar gizemimle
çıkartıyorum işte
kara gözlüklerimi görünsün diye kara gözlerim
varsa yalanım
görsün görececek olan

yalan mı, yalan
dolan yok dilimde
alacası yok kalbimin
ak pak olmasa da pudralı yüzlerden
daha muhannet değil bilen bilir
duymayanlar da duysun kimse kalmasın
kendine dönen hangi kötülük
savar başından belayı
hangi iyilik yoksullaştırır beni
yoksun kılar pörsümüş vaadlerden

kimi meryem oğlu isa sayıp
çarmıha çakmışlardı hangi şairi
akdenize, mora çalan ufkuna bakarak
ayakalarından evvel dilini değdirmeden daha denize
çok çok önce kimin salası verilmişti arafta
dönmeyenlerle kalan hangi gariplerin
kalbini yoran kurumuş yapraklarla
taşın sabrından ve toprağın rahmetinden
dinlemeden gitmeyi ve ölmeyi

en iyi kim anlatır ölmeyi
yaşayan mı ölen mi

yaşadım (mı) ben de
ölerek: bilerek yani beklemeyi
gövdemi sınyarak kendi gövdemde
meğer gövdem yokmuş gölgem olmadan
gitmeli dedim bir peri değilsem eğer
gitmeli günah olmadan
kör kuyulara göstermeden yüzümü
mezar sessizliği sarmadan sararmış kefenleri
avlular dolmadan yıldızlar kararmadan
dönmeden sonsuzluk sonuncu kez
gitmeli

gidecek yerim mi var
diyecek sözüm mü, demeden
gitmeli değil mi tanrım, gitmeli
beni hiç terk etmedin değil mi
darılmadın hiç sözlerime
ellerimi açıp geldim sarılasın diye
yüzümü sürüp geldim
yüzüm ellerim senin
dilim senin
sana benzerim

MEVLÂNA İDRİS

1966 yılında K. Maraş'ta doğdu. 1989'da İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Edebiyat dergileri ve çeşitli gazetelerde edebiyat çalışmalarını yayınladı.

Çocuk ve yetişkin edebiyatı alanında 65 kitaba imza attı. Bazı masalları çizgi filme dönüşerek Tv'de yayınlandı. Kimi kitapları çeşitli doğu ve batı dillerine çevrilip yayınlandı.

TRT'de yayınlanan Nuri Pakdil, 28 Şubat ve Gezi olaylarının belgesel metinlerine imza atan yazarın eserleri hakkında yurtiçi ve yurtdışı üniversitelerinde akademik çalışmalar yapıldı. Ulusal ve uluslararası düzeyde ödüller aldı.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığında uzun süre Basın Danışmanı olarak çalıştı.

İki ayda bir yayınlanan çocuk edebiyatı dergisi ÇE-TO'nun(Çocuk Edebiyatı Tercüme Ofisi) genel yayın yönetmenliğini yapan ve İstanbul'da yaşamaya devam eden Mevlâna İdris, hâlen öncelikle çocuklar için yazı çalışmalarını sürdürüyor. Üç çocuk babası.

Tarih Bitti

Sana bakmak toprağa bakmak kadar güzeldi
Sert şarkılar vardı yanaklarında

Sabahın sisini dalgın atlara yükledim
Senin şehrine vardım saçlarını aradım boşuna
Sen yoktun bir şey yoktu
Bütün dillerde yalan söyledim sana inanmak için

Sen gittin tarih bitti milat neyi açıklayabilir
Sana bakmak toprağa bakmak kadar güzeldi

Ne vardı bir de bahçeler vardı

Bahçeye resimler düşmeye devam ediyor

Kimi eski bir denize çizilmiş
Kimi her yanı haziran bir trene
Kimi bir kelimeye

Bir resimde isa akşama bakıyor
Bir resimde tarihçiler eliboş dönüyor kadınların verdiği
sözlerden
Bir resimde yüzlerce anahtar var hiç kapı yok
Bir resimde telefon çalıyor açıyoruz ve yağmur
Islanıyor zaman
Bir resimde yedi kişiyiz
aramızda en güzel ölüm gülümsüyor

Çiçektik çok
Hatırlar mısın
Hatırlarsın

Geçtik dünyanın arasından
Geçtik bu küçük omuzlarımızla
Maviler giymiş ağlayan meleklerle
Tarifsiz kadınlara
Düşmüş bayraklara gecikerek
Geçtik dünyadan bağışla bizi

Yaptıklarımız için
Yapmadıklarımız için
Elimizi
Dilimizi
Tanrım
Bağışla bizi

Kimsenin olmayan bir yoldan geçerken
Kimsenin olmayan bir resmini gördüm hayatın

Büyük dalgınlar vardı
Cevapsızlar
Hiç deniz görmeyenler
Kimseye bir şey sormayanlar vardı
Kaybedenler
Hayatın büyük ırmağında
Vardı ve akıyordu

Sonra kimse kalmadı
Hiç kimse
Bağırmaq için
Yalvarmaq için

Çünkü herkes gitti
Çünkü herkes gider

Geceler var bir de iyi geceler

İyi geceler bayım hiç yittiniz mi
En az bir defa yitmeli insan

Nasıl geçti yıllar telefon beklerken mi
Şarkılar bitti şarkılar bitti
Bir şey söylemedin kadınlar için
Devrimler için bir şey söylemedin
Yıldızlar için
İyi geceler bayım

Her şeyin uçup gittiğini bile bile
Neden bakıyorsun bakma bana
Ben gökyüzünü bir kuşa bağlamış düşünüyorum
Adım silinmiş
Delik deşik göğsümden ışık düşse de
Bana bakma yokum ben
Toplanacak sayısız cesedin ortasında
Doğduğumdan beri Kudüs
Doğduğumdan beri Filistin
Doğduğumdan beri Amerika

Doğduğumdan beri darbe
Yeter be
Git ve beni vurmak için tüfeğini doğrultan o adama söyle
Yokum ben
Bu kurşuna dizilmiş sessizlikte
Ümmet balık olmak istiyor
Aslına bakarsan neler istemedi ümmet
Petrol istedi iktidar istedi para istedi
para için kasalar istedi
Hepsi oldu ama eksildi bir şey
Bir şey
Her şeyi tutan bir şey
Ne diyordum
Ne bileyim yokum ben
Bir gözyaşı köpeği çekiyor yokluğumu
Kayıp giderken
Ellerine dalıp giderken
Ellerin demişim pardon
Yokum ki ben
Şimdi desen ki şaka yaptım
Bak döndüm bak ellerim desen
Yokum ki ben

Başlasa meleklerin siyah beyaz şarkısı
Ben yokum diyorum sen şarkı diyorsun

Yine birisi ağlamış bak yeryüzü ıslak

İçinde yalan olmayan bir cümle söyle bana
İçinde amerika olmayan bir cümle söyle

İçinde zulüm olmayan bir cümle
İhtiyacım var buna

Çok hırpalandım zeytin ağacı
Çok hırpalandım sevgilim
Bu vakitsiz değişen haritalardan
Kederli göklerden
 mübarek çocuklardan kapanmış çiçeklerden
Geldi geçiyor dünya
Elimi tut
Bir cümle söyle
İçinde yalan olmayan bir cümle
Göklere bakma anında dünyadan çıkma anında
Söyleyip kaybolayım söyleyip varolayım
Bir cümle bir cümle bir cümle
Lailaheillallah

MUSTAFA UÇURUM

Tokat doğumlu. İlkokulu, ortaokulu ve liseyi Adapazarı'nda; üniversiteyi Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde okudu. Arkadaşlarıyla Martı dergisini ve Yitik Düşler Edebiyat dergisini, daha sonra Tokat merkezli Polemik dergisini çıkarttı. Şiir ve yazıları; Dergâh, Yediiklim, Hece, Hece Öykü, Kırklar, Yolcu, Türk Dili, Karabat, Türk Edebiyatı, Aşkar, İtibar, Sabit Fikir, Cins, Nihayet, Söğüt gibi dergilerde yayımlandı. www.dünyabizim.com sitesinde kitaplar ve dergiler üzerine yazılar yazmaktadır. *Şairin Aynası* kitabı ile TYB 2018 deneme ödülünü aldı. Milat gazetesinde köşe yazıları yazıyor.

Kitapları: *Tenhalayın Kalbimi* (Şiir), *Esmerliğime Bakma* (Öykü), *Fedakâr Dost* (Hikâye), *Çocuklar Çocukluğunu Bilsin* (Şiir), *İrmaklarla Büyüyen Çocuk* (Hikâye), *Konuştukça Memleket* (Şiir), *Deneme Çekimi* (Deneme), *Kalbime Takılan Uçurtma* (Hikâye), *Şairin Aynası* (Deneme), *Şehirde Yeni Bir Rüzgâr* (Deneme), *Dünya Telaşu* (Şiir) *Uçurumda Bir Gömü* (Öykü)

ANSIZIN BİR MELEK

Yalnızlıktan acıyan bedenimi kuşluk vaktinden aldım
Bir çığlığın ortasına bıraktım çarşılarda
Uzak bir pencereden bakıyorum halk bakıyor benimle
Bir genişlik, yaz güneşi, gürültü görüyoruz çokça
Bu, duvarların yankısını içime çektiğimdir
Geçtiğimdir bir Ali'den rüzgârına tutunup
Öyle uzaktan olmaz, koşar adım yorulmalı insan
Kararlı bir cümle ile söylüyorum uzatıp ellerimi
Ansızın bir harita çıksa önümüze
Her yere gideriz değil mi?

İyi şeyler çizilsin duvarlara gülen çocuklar mesela
Resimlerde bile güzel güler çocuklar
Biz kahrolsun diyelim üstümüzden geçen uçaklara
Açıldıkça uzaklara, dünya ne renkli coğrafya
Gidemeyeceği yer yok insanın her istasyon bir umut
Biraz eski zaman şarkıları, çokça sağlam arkadaşlar
Uçsuz bucaksız bir sevgili, daha ne ister insan?

Halime bakıp da albümlerden çıktığımı sanma
Çokça zeytin dalı var çantamda zor günler için
Pencereden bakıp Afrika görünmez sıcak
Ekranlardan bakıp Asya duyulmaz soğuk
Ben nasıl arkadaşlar biriktirdiysem eski şarkılar gibi
Bu oyun ancak kalabalıklarla oynanır
Yeter ki sevsin insan herkesi, kendinden başlayıp

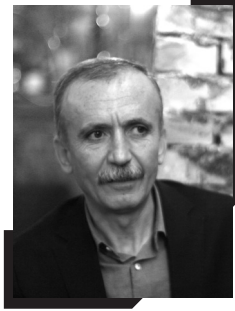
Geç kalmış tüm yolcuları topladım etrafıma
Ne söylesem çok olacak üzgün duramıyor insan
Ansızın bir melek çıksa önümüze
Herkesi severiz değil mi?

BAYRAMDAN BİR GÜN ÖNCE

İyilik var ne güzel, kalbim incinmiyor ne vakit
Bir kervan yola düşse önce beni alıyor
Kapılar nilüfer kokusu, sokaklar düğün bayram
Eğilip alnından öpüyorum bir ırmağı
İyi olmak çok iyi geliyor kalbime
İçimi boyayan her şey sanki bir rüya şimdi
Usul usul kayıyor bir yıldız
El değmemiş bir dilek diliyorum kendime

Kapılardan geçiyorum anne kokusu biriktirerek içime
Mevsim hep bahar olsun, şehirler dünya güzeli
Gövdem bir dağın gölgesinde daha bir heybetli
Ellerim açıldıkça gökyüzüne değsin
Yalnızlık büyük acı, kaçmak çocuk rüyası
Uyandırmasin kimse, yeni denizlerde yıkansın yüzüm
Yeniden söylüyorum, eve dönmek ne güzel

Başkalarından kalma bir şey dünden gelen
Bir gemi çok yakışır yıldızların rengine
Yarın güzeldir, şüphesiz masumdur sevinmek
Gemilere çokça liman, yıldızlara gök gerek
Tutunuyorum harflere, gencim hâlâ belki de
Benim için her gün bayramdan bir gün önce

OSMAN ÖZBAĞÇE

1971 Konya doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Konya'nın Ilgın ilçesinde tamamladı. Ilgın İmam Hatip Lisesi (1986) ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu (1991). İlk şiiri *Yeni Taşova* gazetesinin eki *Kültür Edebiyat* dergisinde yayınlandı (Mart 1990). Şiir ve yazıları *Ayane*, *Dergâh*, *Yedi İklim*, *Kayıtlar*, *İkinci Yazıları*, *Yarın Edebiyat*, *Hece*, *Çerağ*, *Edebiyat Ortamı*, *Atlılar*, *Bumerang*, *Huruç*, *Okuntu*, *Kökler*, *Memleket Dergi*, *Karagöz*, *Aşkar*, *Ücra*, *Mahalle Mektebi*, *Türk Dili*, *Hayal Defteri*, *Çilingir* ve *Natama*'da yayınlandı. Nisan 2003-Haziran 2006 tarihleri arasında (12 sayı) yayınlanan üç aylık edebiyat dergisi *Kökler*'in yayın yönetmenliğini yaptı. *Karagöz* ve *TYB Akademi* dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. 2007 yılında yayınlanan *Kural Dışı* adlı kitabı Türkiye Yazarlar Birliği tarafından eleştiri dalında yılın kitabı ödülüne değer bulundu.

ESERLERİ: *Uzun Yürekli Nehir* (şiiir / 1999), *Çağının Mimarı Mimar Sinan* (biyografi / 2003), *Düşmanlık* (şiiir / 2004), *Kitabımı Öğreniyorum* (çocuk kitabı / 2005), *Kral* (şiiir / 2006), *Sağlam Şiir* (eleştiri / 2006), *Kural Dışı* (eleştiri / 2007), *Modern Şiirimizin Kökleri* (eleştiri / 2008), *Türkiye Kitabı* (şiiir / 2012), *Analiz* (eleştiri / 2013), *İkinci Yeninin Doğuşu* (eleştiri / 2018), *Görevimiz Tehlike* (söyleşi / 2018), *Dogma* (şiiir / 2019).

DÜŞMANLIK

Kim kurtulabilir sağ elimden!
Sağ elim Tevrat'ın, Zebur'un, İncil'in
Yeniden nazil olmuş tazeliğinden
Kopartılmış bir bıçak
Kim durdurabilir parlayınca ışığı!
Işık
parladıkça sağ elim
Sağ elim
parladıkça hiç aşılmamış bir kıştan

Işık çoğalıp “XX. yüzyılı sakın adamlar olarak geçirdik”
Çoğalıp “I. Dünya Savaşı'nda yenildik”
“II. Dünya Savaşı'nda yenildik”
“Bütün devrimlerde, bütün darbelerde yenildik”
“XX. yüzyılın her yerinde yenildik”
“Oysa Bedir'de, Malazgirt'te, fakat Çanakkale'de”
“Aslanlar gibiydik hem Mekke'nin, hem Bizans'ın fethinde”
“Bizdik yüz defa bağırın, yerinde duramayan”
“Şimdi çoğalıp evlerde duran, evlerden bıkan”
“Çoğalıp düşmanlık nedir bilmeyen”
“En çok barışçı olan, en çok davul çalan”
“Nerde evlerde durulmaz olan!”
“Nerde damarda duran, yüz defa bağırın!”

“İşte yürüyor kar gökte biri”
“I. Dünya Savaşı'nda yenilen biri”
“Başıma düşecek gökte biri”
“Kar gıcırıyor biri gökte”
“Yürüyor çünkü bu kış kaderimizi delerek”

“Kar deliyor işte kaderimizi mevsimin ince beşiği”

“Uzanıp”

“Uzanıp duruyor gökten biri”

“Yürüyor gök karda biri”

Soluğumu tuttum, soluğum tırmalayarak inilen

Bir patika bulup çıkaracağım orduma ordan

Orda yalnızdım kışta yürüyen biri

I. Dünya Savaşı'nda yenilen biri

Bütün darbelerde, bütün devrimlerde yenilen biri

“Neden,” dedim “bir kelimeyi bir kelimenin yanına koyarız”

“Neden bir kadını bir adamın”

“Siyahı siyahın beyazı beyazın yanına”

“Çevirip karıştırıp siyahı beyazın yanına”

“Nerde bu adam karısı dul kalmak”

“Dul kalmak kurda kuşa yem olmak”

“Nerde çünkü ite çakala, tek dişi kalmış canavara”

“Meydan okuyacak devlet”

“Neden zihnim kor kesilmek”

“Renksiz dolmak”

“Dünyayla sağır olmak”

“Her savaşta, her darbeye, her devrimde”

“Durmadan yenilen biri olmak”

Zamana sokulmuş bir kıymıktım ben

Bir kez daha, sadece bir kez daha yenilecek biri

Avcumu kanatan kayrak bir taşta zonkluyardım ben

Ne işim vardı da bir taşta benim kayrak

Gözümün birden maviye girip çıktığını hissettim

Yepyeni bir savaşa, kanımı dolduran

Sağ elimi dolduran uçsuz bucaksız

Bir savaşa girip çıktığımı hissettim

Kalktım, hiç aşılmamış bir kıştan çıkan
Rüzgâr yakmış yüzünü hem yüzü rüzgârdan
Yanmış bir adamdım işte ben
Yepyeni bir ahenk, yepyeni bir komutan
Yüzüne biraz dikkatli bakınca bir uğultu
Yayılan içinizde kıpırdayan bir düşman

Hemen çünkü “Düşman!” der demez
Serbest vezinden çıkmak istersiniz çünkü ben!

Hey yavrum hey!
“Şunun düşmanını öldüren bir kelime imdada yetişse!”
Hey yavrum hey!
“Bir kafiyeye, bir zengin mi zengin bulup ahengi yatıştırsak!”
Hey yavrum hey! “Burda kalmış bir komutan!”

Bir kelimededen, bir kafiyeden söz eden kim!
Benden ulu bir komutan
Ulu bir ahenk kabardıkça
Dört kitaptan
Hiç aşılmamış bir kıştan
Kopartılmış sağ elim
Taştıkça! “Şu ahengi bir yatıştırsak!”
“Yayıyor içimize!”
“Bu cellat çatlayacak!”
“Çabuk!”
“Çabuk yatıştırsak şu düşman!”
“Kanını atıp ortaya birazdan!”
“Bağırarak!”

“Bunların yürekleri atıyooo!”

PARK

Kalemim bir pepe
Bazı kelimeleri çıkaramıyor yazarken pepe
Bilmez bir devrim hangi kelimeleri tepe tepe

Devrim
Avuçlarımızda iri bir balığın çırpınışı
Gücümüzün boğumlarından kıvrılışı

İşte bir Hüseyin diriliyor bileklerimden fırlayan şimşek

Fakat parklara dişleri çirkin olanları almazlar
Çirkin olanları durmadan durmadan çirkin olanları

Almazlar parklara dolanlar kalbini şehre eğmiş
Bir kızlardan savaş öğrenenler
Fakat parlıyor aklımı aklından dolaşarak parklar
Eğilmiş aklım parlıyor aklından doluşarak kızlar

Parklar şehrin serçe parmakları
Parklar şehrin çekmeceleri
Bir kız uyur içinde her çekmecenin
Binlerce çamaşır devrimden habersiz durur

Kafam dünyanın merkezi
Ben kıpırdadıkça değişir dünyanın merkezi
Güller bunu anlamaz
Erkeklerin burunlarına burunları alışıkk güller
Bunu anlamaz bir de burnumu yaklaştırdınca
nefeslerini tutan bülbüller

Ben kıpırdadıkça kullarımın içini dolduran ateşim
Kıpırdadıkça bileklerinden fırlayan
Şehre dolan bir ejderin beyninde saklı duran
Kafam ne çok ve uzun bir savaştan çıktım
Yüzüm ezilmiş kuru üzüm
Elimle aklıma dokundukça iyileşen

Elimle aklıma dokundukça
Tam kafamın üstünden bir asfalt yol
İşçiler parklar çekmeceler
Fırlayıp kafamın şimşegi
Fırlayıp gürültü her kıvrımı ne çok çoğaltan
Ne çok kavis kullarım tekrarlanıp duran

Karanlığa uzak duran karanlığın
Kafama uzak duran kafamın içindedir
Parklara dolanlar! Yamyamlar
Pişmemiş et yiyemedikleri için sevişenler

Bir çekmeceye sığıp mısır patlatanlar
Konuştukça bir de yüzü yırtılan adamlar bir kurdun
Yaşlı bir kurdun dokundukça bitkilerini yüze vuran
Bir kızın ellerini iki yanı açık
Aydınlık ellerini bölüşüyorlar erken bitmiş bir cennetin

Benim kahkaham bütün bunların ortasında
benim kahkaham
Biricik atım
Önüme çıkan uçurumları şaha kalkıp atlayan
Kahkaham
Deniz uzun balık dünyaya dalıp çıkan kahkaham

Dalıp çıkan benim aşk içinde bir casus kakhaham
Biricik atım
Parka dolanların
Yakalanmaktan korkan

Uzun bir kelimeyim ben bütün bunların ortasında
Uzun bir kelime sol gözüm
Titrek sinema ışığı kayıyor sol gözüm
Kayıyor hızlı çiçek
Kayıyor fakat kalemim
Fakat kayıyor bütün bunlar
Düz durduramaz çünkü kendini
Kendine eğip kendini, bir çomak
Kayıyor işte bir çomak
Ne yapsam durmaz siyah gözlüğümü taksam
 topuğumda ilerleyen yumurta
Yumurta kırıp topuklarımda ilerleyen yumurta
Ne yapsam kırılacak kalemime değince yumurta
Kalemim bir çomak çünkü kendine eğiyor
 durmadan kendini
Düz durduramaz kendini
Bir çomak
Çomak
Çomak
Çomak
Ne yapsam
Siyah gözlüğümü taksam

SÜMEYYE BETÜL

1 984 Ankara doğumlu. Dört üniversiteden atıldı beşincisinden mezun oldu. Şiirleri ve yazıları Hece, Dergah, Karabatak, Melamet, Mahalle Mektebi gibi çeşitli dergilerde yayımlandı. Bir kamu kurumunda yöneticilik yapmakta. Ahmed Asaf'ın annesi. Çarpışma ^(Ebabil, 2017) şairin ilk kitabı.

çarpışma

geride kalmak bende boşluk bırakmaz
açılan oyuklara çünkü kendimi koydum
burkulmaz içim köşeler bende kıvrılmaz
dolandım etrafımı, kendi dışıma kendimi ördüm

eşyaya gündüzü yerleştirdim kalkmayı yeniden
bu şehrin kuralları yok, mideme işlemez
daha kolay değil böyle yaşamak daha zor değil
akan ne varsa akmadan çer çöp deniz tarih kapılmadan
bulaşmadan yalnızlığa ama kalabalıklaşmadan
nasıl diye sormak bende karşılık bulmaz

kalmak tahta yüzüktür parmağımı terletir
ısıtıp da birisi şu uçuğa sürse
kimsenin beklediğini bilmeyendir kimse
bendense biraz herkes biraz katilse
ölmezsem. yaralanmak bende iz bırakmaz

kuşları ürküterek çekinmeden pervasız
sadece sıralayarak, sesi aramadan, ayarsız
herkesin içinden yeniden herkesi bulamam
anlatamam en baştan bir halka kuramam
çünkü çoktan yerleşmiş raflarda düzen
halbuki bir ağaç kovuğu, halbuki bir mağara
yanına meclis olur mesafe bırakmaz

git ama al koridorlarda kabaran geceyi
günler sallanan vapur, geçici baş dönmesi
denizin hırçın yükselişleri günler
kalkmayı şart koşmasan da hızlanıyor günler
söylenmiş midir sabahın bazen yetişmediği
ağzımı sıkı tutmak bende sorgu bırakmaz

çaresi bulunur

ben size konuşacak bir şey verdim
alını açık dili kuru bir şey elleri boş verdim
inadım acısın diye aynı şarkıyı dinledim
boşluğunuzu oyalayacak şeylerdi verdiklerim
hey beni susmakla susmayan sesim

içinden çıkılmaz kurallara bir taş
küçüğüne de büyüğüne de on adet taş
sorgu sual yan bakış ve çapraz ima için
kokmuş cevapsızlık, ağır bel, sakat iştah için
genişlemeliydim su yuvarlandı içimde
dökülüp dökülüp taşlarla konuştum
hey beni denemekle susmayan sesim

hey beni yollarda susmayan sesim
dinmeyende hâr edilir mi tamir
sorulmazken bir hatır bin susadın belaya
çamurlandı karardı kıyıları çatladı hevesin
hey beni yürümele susmayan sesim

uyku olsam en az bin yıl uyurdum
zaman yavaşlar hasrette hep o kitabı okurdum
yer vicdanla yarılr, korku korkuya dar gelir
aşırı ağrı insanı boşluktan kurtarabilir
derdim sonra ve önce aynı gülü öpmüştük
bırak kötü ben olayım yeter tek cevap ver derdim
hey beni sormakla susmayan sesim

sandım kırk kuyruk tilkiden kurtuldum
yorulmaya gözlerinden başlayanlardandım
hem vesveseler uyumadan uyuyamazdım
rüya tehdidiydi ruletteki boş kovan hem de
hey beni tabirsiz bırakan susmayan sesim

VURAL KAYA

Şair ve yazar. 1975 yılında Konya Seydişehir’de dünyaya geldi. İlkokulu Seydişehir’de, ortaöğrenimini Konya’da tamamladı. Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden 2003 yılında mezun oldu. Ardından 2007 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde “Cahit Zarifoğlu’nun Çocuk Kitaplarında Temel Değerler” konulu teziyle yüksek lisansını 2007 yılında tamamladı.

Edebiyat ve sanat çalışmalarına lise yıllarında başladı. Üniversite yıllarında Turnusol Edebiyat dergisini çıkarttı.

İlk şiiri 1995 yılında yayımlandı.

Üniversite hayatında tek sayı süren Turnusol Edebiyat dergisini çıkarttı.

Bumerang Kültür Sanat Dergisinin ^(3 sayı) editörlüğünü yürüttü.

Dergâh, Hece, Kaşgar, Karagöz, Kökler, Kırağı, Aşıyan, Çerağ, Mahalle Mektebi, Aşkar, Edebiyat Ortamı, Ücra, Edebiyat Sokağı, Kırklar, Kırknar,

Bumerang gibi edebiyat-sanat dergilerinde şiir, eleştiri ve denemeleri yayımlandı.

Şiir kitapları ve çocuklar için yazdığı eserleriyle bilinmektedir. Şiir üzerine zaman zaman değerlendirmeler ve eleştiri yazılarıyla da modern şiirimize katkı sunmaya devam etmektedir.

Beyaz Bulut Çocuk dergisinin uzun süre şiir editörlüğünü üstlendi.

2012-2013 yılları arasında Diyanet Çocuk dergisinin koordinatörlüğünde bulundu.

Yayıncılık, editörlük, sanat yönetmenliği, düzeltmenlik gibi alanlarda da çalışmalarına devam etmektedir.

Ülke çapında yüzlerce okulda çocuklar ve gençlerle söyleşti.

Türkiye Yazarlar Birliği tarafından, "Kuşların Kalbine Dokunmak" isimli eseriyle 2016 yılında çocuk edebiyatı ödülüne layık görüldü.

siirdenyana.com sitesinin sahibi ve yönetmenidir.

ESERLERİ; Şiir

Renga (Şiir, Ebabel Yayınları, Ankara, 2007)

Cezbede Bir Narsist (Şiir, Ebabel Yayınları, Ankara, 2012)

Arınma Festivali (Şiir, Ebabel Yayınları, Ankara, 2014)

Uçurumlar Bestecisi (Şiir, Hece Yayınları, Ankara, 2017)

Vaktinde Firar (Şiir, Hece Yayınları, Ankara, 2019)

Kuşlar Attâya Gider (Çocuk Şiirleri, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, Ankara, 2009)

Kumbarama Dolan Şiirler (Çocuk Şiirleri, Çimke Yayınları, Konya, 2012)

Çocuklar Gibi Güzel Şiirler (Çocuk Şiirleri Antolojisi, Üç Elma Yayınları, Konya, 2005)

Bir Şiir Sana Bir Şiir Bana (Toplu Çocuk Şiirleri, Nar Yayınları, İstanbul, 2015)

Mesnevi'den Seçmeler (Şiirli Hikâyeler, Nar Yayınları, İstanbul, 2015)

Deneme: Kuşlar Benekli Gökyüzü (Deneme, Kayalipark Yayınları, Konya, 2017)

Kuşların Kalbine Dokunmak (Deneme, Salıncak Yayınları, İstanbul & Kayalipark Yayınları, Konya; 2007)

Ben Çocukken (Deneme, Kayalipark Yayınları, Konya, 2017)

Çevre Bildirisi (Manifesto-Deneme, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2019)

Ramazan Bildirisi (Manifesto-Deneme, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2019)

İyilik Bildirisi (Manifesto, Deneme, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2019)

Merhamet Bildirisi (Manifeston-Deneme, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2020)

Biyografi:Kutlu Peygamberim (Siyer-Anlatı, Nar Yayınları, İstanbul, 2012)

Akif'im (Biyografi, Kayalipark Yayınları, Konya, Kişisel Yayın, Ankara, 2017)

Necibcik (Kayalipark Yayınları, Konya, Kişisel Yayın, Ankara, 2017)

Aliya, Aliya İzzetbegoviç (Kişisel Yayın, Ankara, 2019)

Mehmet Akif İnan (Kişisel Yayın, Ankara, 2019)

Mallcom X (Kişisel Yayın, Ankara, 2019)

Bir Bakışta Hz. Muhammed'in Hayatı (Manolya Yayınları, Konya, 2018)

Söyleşi: Ben Çocukken (Söyleşi, Kayalipark Yayınları, Konya, 2018)

Öykü: Çocuklar Gibi Güzel Öyküler (Çocuk Öyküleri Antolojisi, Üç Elma Yayınları, Konya, 2005)

İyilik Bahçesi (Peygamberimizin Anlattığı Hikâyeler, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2019)

Türk Edebiyatında Ramazan Hikâyeleri (Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2020)

Masal: Çocuklar Gibi Güzel Masallar (Çocuk Masalları Antolojisi, Üç Elma Yayınları, Konya, 2005)

HAKKINDA: Bürokratik Türk Şiiri / Şiirini Ele Geçir /, Osman Özbahçe; (Gerçek Hayat, sayı 497, 30 Nisan 2010), Vural Kaya / Akranımdır Şiirsel Analizci!, Bülent Keçeli; (Ücra Dergisi, sayı: 36), Doksanlardan Doksanlara Gelenler, Osman Özbahçe; (Karagöz Şiir Temaşa Dergisi, Sayı: 36), Çocuklar İçin Edebiyatta Yeni Bir Soluk: Vural Kaya, Mustafa Aldı; (http://www.dunyabizim.com/news_detail.php?id=895), Cevat Akkanat "Sekreteryası Bozuk Dünyanın" (dunyabizim.com, 03.07.2009), İçeriği Dışlayan Şiir: Renga, Evren Kuçlu; (Karagöz, Şubat - Mart 2008, sayı 1), Kapkara fetişleri Amerika'nın, Turan Karataş, (Yeni Şafak Kitap, 02.01.2008), O, şair olmakla birlikte tam bir şiir âşığıdır da, Ömer Yalçınova; (dunyabizim.com, 4 Temmuz 2013).

Bülent Keçeli Şiiri

Kendi şiirinden bir epigrafla:

*“mülk anneme aitken tükenirdi annemde rehin
sarıklı babamdan sarp oğluna saçılmış dualar”*

Herkes ölür, tek geçilir
ölmek de yaşamak da şiirdir
“Süt dilimle alıyorum”
böyle dediğini hatırlıyorum
dün gibi daha dün gibi
Bir daha söylesene bunu
bizi de alıştırmış yokluğuna
Sızlayan yerlerimiz oldu
giz kalmadıkça, ardımızda
fakat devam edecek dünya
dünya sızlamaya, evler barklar
iğdiş hayaller sızlamaya
Körsek düşlemler sızlamaya
korkunç korunaklı
olan ne varsa sıza/sızlaya

Türkçenin işçimen şairi
gürbüz ve gümrah yüreği
Kocaoğlanı Türkçenin hey
duyuyorsun bizi
biliyoruz duyuyorsun
“Göçünce yazı'ya düşen
Benden öte kim
Ters ve acı”

Seni anacak dilimiz
Senden öte biz
bir acı bir düz kaldık
yapı/sökümlerin, sözcüklerin
Yeniden yeniye ulak ettiğin
dirlik düzenliklerin
Issız nehir gibi akışınla biz
anacağız derinden hüznle

Başka notlar düşmekle
düşlem-lemekle;
ingeleye emekleye
Uzatmayacağız ayrılış türkünü
fakat yakılmış bir türkü
olarak yaşa dur aramızda
Ozan'la yaşa Mirhan'la

Son söz yerine söyleyelim:
bana esenlik dileyiniz
demiştin ya
Hastalık Şiirlerinde
Bütün şairler sana
kalbi selim olanlar sözgelimi
hep bir yürekten seslenecek
bir şiir selamıyla her biri
dingin bir ıslıkla söyleyecek:
Esenlik dileriz
Esenlik dileriz

İPTİLA

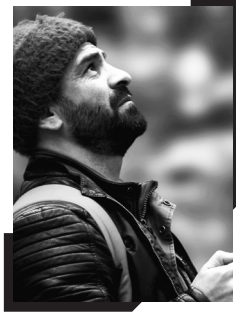
Geç anladım, gidilemez yollardaydık; üzgün döndük patikalardan geri
Acıyordu dünya; sevabına keşişler çağırdık, yıldızcılar; kâhin yahut şaman
Kimin kalbinden geçtik de sarsılmadık; gül diktik gazel döktük eğri eğri
İnfaza yatkın vakitler, daralan modern illetler, illiyetler; mutantan

Gazap görmüş bahçeler gördüm düşümde, uyandım talan görmüş bir kıssaya
Farz et sunağına sunduğumuz kurban oğulla babanın ecel terleri
Kim yakacak meşalesini sızılının sancılarının ki keşişleme uğultularda
Yedikardeş kanıdır; bir zaman önce çocuksanız korkulunca içirilirdi

Son bir cesaretle seslendim ardından; duysaydın beni tütsüler yakmazdım
Gidişinin anısına, virdler edindim; bozdum düzelttim yankılı ezberlerimi
Senden sonra kendi çıkmazlarımla resimler çektirdim, Bağdat sorulmazdım
Âşık değilsem de, düşümde saplanmış uzun köhne günlerin üryanıyım şimdi

Hatırlayınız o günleri diyemem size, belleğimde geri saymaca katran ve nefit
Bunları satardı Tahta Bacak bizim kasabada; çocuktuk; görüp kaçardık çirkin çerçiden
Şimdi çocuk olsam kaçmazdım; ah çingenemiz sünnetçimiz tallel sal çarşı pazara ilan et
Duymayan kalmasın, analım onu da; sünnetler bu yayla yazında da Çingene Ali'den...

Arzu halım olsun, duy beni, beni uzak yerlere alıp götürme hüznü bol şarkılarla
Kusursuz sevinçlerimi anımsarım, çehremde gizdi, görülmezdi; günüm günüme istiladır
Lağvettiğimiz sevinçler gibi; gökkuşağı bayramlarında ah öylece kalakalsaydım ya
Olan oldu, şaşkınlık, aşta kıl payı ziyandır; haspam; gözlerin göğümde, dehşetli iptiladır

YAVUZ ALTINIŞIK

I 980 Erzurum doğumlu. Evli, bir oğlu ve bir kızı var. Kocaeli’de ikamet etmektedir.

İlk ve orta öğrenimini Erzurum’da, lise öğrenimini Bursa İmam Hatip Lisesi’nde tamamladı. Lise yıllarında bir arkadaşıyla beraber Amatör Kalemler isminde üç sayılık bir edebiyat dergisi çıkardı. Şiirlerinin yanı sıra sinema üzerine metinler yayınladı. Şiir ve denemeleri ağırlıklı olarak Karagöz ve Melamet dergilerinde yayımlandı. İlk kitabını 2008 yılında Makyaj Hatası adıyla Ebabil Yayınları’ndan çıkardı. Bu kitabıyla 2009 Zemçi Çetinkaya ödülünü aldı. Şantiye Modern adlı ikinci kitabını 2014 yılında çıkardı. Çilingir dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. Şiirleri sırasıyla Atlılar, Huruç, Vivo, Okuntu, Kırknar, Dergâh, Yedi İklim, Heves, Mahfil, Ücra, Aşkar, Karagöz ve Melamet dergilerinde yayımlandı.

Ölülerin Arabası

1911'de Münih'te bir dernek kokteylinde
Geceymiş, parlamentten bir mavi
Çöküvermiş Kandinsky'nin gözüne.
Moskova buz tutmuş, Lenin'in kalpağında kar
Ölüleri dikine mi ne gömüyorlarmış Paris'te?
Üstelik veremden kalıyorken sınıflarda çocuklar.

Ekran karıncalanıyormuş rahmi değilirken tarihin
Çağcıl bir put kaşıntısı geçiyormuş
Ağzı kursağına fit kahkahayla birlikte,
Sokaklar geçiyormuş üstümüzden
Tanrılar, tasarılar
Banılırken bilmişliğin baldırları dilimize.

Çünkü mutsuzluktan geberiyormuşuz
Aşk diye koynumuza aldığımız yoksulluğun
Davulları çatlıyormuş gündelik yazgımızdan,
Şık giyimli vur emrine amade
Fotoğraflar çektirip ekrana koyuyormuşuz
Başkasının neşesi sızsın diye yarıklarımızdan.

Kim sahip çıkar önden yırtılan bir gömleğe?
Bir çarpıklık arar herkes o şaşılık çıkmazında
Gök oynatılır yerinden, kan değil, kanat değil
Ar diye astarlanan tülbentlerin
Yayılışı kalır avlumuzda belki de.

PIHTI

Devrimlerden önceydi, arabaları yoktu mareşallerin
Ölü atlarını geçirirdi ırmakların karşısına yoksulluk
Uyku gelir, batırırdı yanağımıza sakallarını gecenin
Tandır başlarında büyütürdü süt dişlerini çocukluk.

Kablosuzduk, usulca öpülürdü kurnalarda asılı bakır
Besmeleyle dönerdi tökezlemeden padişahın tekeri
Bir Macar ki düşüverirdi masallardan bulutlara tamtakır
Top atmadan evvel erirdi ağzımızda iftariye şekeri.

Şöhretti o, afet olup boynunda tasmalanan görgüsüzün
Ay ışığında yıkardı karanlığın kamburunu avcıların elleri
Sürülmüş tarlasını beklerdi anneler evlerde gökyüzünün
Kışa varmadan kararırdu ekinlerde bekletilmiş tenleri.

Ne devlet paşa, ne paşa leşe uzamazdı kolları kalfaların
Kaf dağının içinden çıkarmazdı altından burnunu heykelleri,
Kıymıktı, yapışmazdı, karanfile çekerdi paltosu babaların
Etin içinde bükülürdü yoksulluğun o kanatmayan elleri.

